Annee 2 No.33 20 Noembrie 1950

C H E M A R E A
(L ' A P P E L)

Motto: Ce n'est point l'audace que vous avez a vaincre,mais l'hypocrisie.
Saint Just

PARAIT TOUS LES DIX JOURS

Sediu:74,rue de la Glaciere,Paris 13.-Tel.GOB 04-57 Director:N.Stefanescu-Govora

PRINTUL CAROL PROVOACA PRIMA CRIZA A DINASTIEI

de Pamfil S E I C A R U

Hotararea istorica a Sfatului Tarii de a vota unirea cu Romania a insemnat o mare mangaiere pentru sufletul romanesc,dar ranile nu se cicatrizau.Mai staruia inca,destul de puternica,speranta ca totul este un provizorat,suferintele insa lasasera dare adanci si amintirile sumbre ale retragerii,ale cumplitei ierni 1916-1917,nu se puteau uita.Pe fiecare il obsedau spectrele celor morti de tifos exantematic,carutele incarcate cu cadavre si trantite in neoranduiala unele peste altele,ca o gramada de vreascuri,satele ramase pustii,toata imensa suferinta a poporului roman asupra caruia se abatuse vitregia amarului lui destin.

Negocierile de la Buftea,tratatul de la Bucuresti,totul aparea ca un provizorat,iar cei demobilizati se sugestionau,intretinand asteptarea unei intoarceri a norocului,cand sa poata relua lupta intrerupta datorita tradarii rusesti.Toti aveam un suflet grav,ne simteam,chiar atunci cand demobilizati imbracam haina civila,ca apartinem armatei si ne socoteam doar in concediu.In aceasta atmosfera a inceput sa se sopteasca de fuga printului mostenitor la Odesa si de casatoria lui cu d-ra Zizi Lambrino.In afara de cercul restrans al ofiterilor de la Vanatorii de munte,unitate creiata in Moldova dupa retragere,printul Carol nu era cunoscut in randurile armatei.Detinea comanda Vanatorilor de munte,dar cand a intrat batalionul in lupta de la Cosna,printul mostenitor nu a participat,comanda avand-o colonelul Badulescu.Evident,suntem departe de vremurile cand regii si odraslele domnesti participau la olalta cu ostasii in greul luptelor,dand exemplu,insufletind prin bravura lor,adaogand astfel un nimb de eroism prestigiului domnesc.Regii,printii mostenitori,in timp de razboiu,indeplinesc un rol pur decorativ,detinand comenzi onorifice.

Pastrez din timpul razboiului o singura amintire despre printul Carol.Dupa ofensiva de la Marasti si ruperea frontului german,toata Vrancea pana aproape de Nereju a fost liberata,inamicul retragandu-se dincolo de Sboina.Se anuntase vizita printului mostenitor si cateva unitati, precum si delegatii de ofiteri-cate unul de baterie,companie si escadron-de la regimentele care se gaseau in urmarirea inamicului,au fost concentrate in apropiere de Soveja.Era o zi de sfarsit de august care dadea peisajului o intensa luminozitate.Regimentele in linie,ofiterii trimisi ca delegati facand front,au dat onorurile printului Carol care a sosit intovarasit de suita lui.Printul mostenitor,inalt,svelt,oarecum emotionat de solemnitate,cauta sa-si dee o comanda lui desena in spatiu miscarile frontului,diferitele faze ale bataliei;printul asculta cu interes si de cateva ori a pus intrebari.Apoi s'a intretinut cu generalul Margineanu,comandantul diviziei care rupsese frontul la Marasti.Interesul initial slabise,postura de figuratie in aceasta receptie ne cam plictisea si atunci cand credeam ca festivitatea lua sfarsit,privirile tenenta.Generalul Averescu a facut o expunere a luptei tinand o harta in mana,din cand in

ne-au fost strase de o stranie procesiune care inainta venind din Soveja.Cateva sute de femei imbracate in costume nationale pasiau incet,cu o solemnitate impresionanta si cand au ajuns la o oarecare distanta,ca la un semn,toate au ingenunchiat,ramanand nemiscate.parea ca poposisera din epoci legendare,parea ca peste realitatea prezenta un intreg trecut se ridica in fata noastra,dand vietii,institutiilor un continut de spiritualitate,de emotivitate pe care noi il pierdusem.Fiecare avea sentimentul ca participa la oficierea unei slujbe quasi religioase,ne aminteam franturi din legendele Vrancei,dand momentului pe care il traiam un amestec de real si ireal,sufletele noastre alunecand in adancimi de istorie.

priveam cand spre printul mostenitor,cand spre grupul de Sovejence care asteptau in genunchi ca in biserica,atunci cand iese preotul din altar cu sfintele Daruri.Tacerea era grea,cuprindea, in ea toata solemnitatea clipei.Printul Carol era incurcat,evident impresionat,cel putin asa ne inchipuiam noi,nestiind ce sa faca in fata acestei scene neprevazute.Deodata,in aceasta tacere in care prezentul era imbibat in trecutul legendar,auzim un strigat repetat cu enervare:"Flesh, flesh".Printul mostenitor isi chema cainele care,neastamparat si insensibil,se sbenguia si,probabil,speriat de tacere,o luase rasna,ceeace a dat odraslei domnesti o asa de mare preocupare incat uitase de femeile care asteptau in genunchi sa iasa din altarul mitului regal,fiul Domnului cu sfintele taine.

Un sentiment de umilinta,de tristeta,de amara desamagire l-am avut cu totii.Vrancea legendara venise intru intampinarea fiului Domnului tarii sa i se inchine dupa datini.Ce a inteles, ce a simtit printul Carol nu stim,ne-a rasunat insa strident in urechi chemarea cainelui:"Flesh, flesh",ca o plesnitura de cravasa.

Langa mine,locotenentul de rezerva Iancu Vulturescu,doctor in filozofie din Germania si voluntar de razboiu,imi sopti:"intre natie si tron sta cainele Flesh,si mereu va fi asa"...

Uitam repede si din firea noastra iertam,sau nu dam atentia cuvenita unor gesturi care,prin insasi spontaneitatea lor,oglindesc sufletul unui om.In perspectiva anilor,scena de acum 33 de ani capata tot sensul ei simbolic:tarancile in haine de sarbatoare venite intru intampinarea fiului regelui,asteptand in genunchi un semn de iubitoare intelegere a ceace se petrecea in sufletul lor umil,dar cainele Flesh acapara atentia printului...

Svonurile s'au intetit.Imaginatia fiecaruia care colporta svonul fugii printului Carol la Odesa si a casatoriei lui cu d-ra Zizi Lambrino ,adaoga ceva,astfel ca se creiase un intreg roman.Cenzura avusese grija sa priveghieze ca nici o cat de vaga aluzie sa nu se strecoare.Eterna iluzie a sistemului cenzurii ca ispravile marimilor pot fi multa vreme tainuite.

Ce se intamplase?Tanarul print se indragostise de o fata;nimic mai normal;imaginatie aprinsa,cu o oarecare inclinare spre romantism,iubirea lui luase forme de exaltare pasionata.Ceace este ingaduit oamenilor nu este ingaduit printilor de Coroana:sa iubeasca,sa faca nebunii pentru o femeie,sa traiasca,insfarsit,aceasta faza de poesie romantica a tineretii.

Odata cu moartea regelui Carol I,in locul acelei severitati,acelei austere tinute,a urmat un fel de vacanta a vechilor norme caredadusera atata prestigiu curtii regale.O morala mai libera i-a urmat,supraveghierea copiilor regali pierzandu-si brusc rigiditatea.Printul Carol avea ca adjutant pe generalul Gavanescu care,ca orice adjutant regal ce-si cunostea interesul, era preocupat mai mult sa-si mentina postul si sa complaca printului decat sa impuna o anumita tinuta.Generalul Gavanescu privea cu o indulgenta complice drumurile pe care le facea mostenitorul tronului de la Tg.Neamt,unde era sediul batalionului de vanatori de munte,la o mosie de langa Roman unde se gasea iubita.Conceptia severa care domnise tot timpul lungei domnii a primului rege,fusese inlocuita cu conceptia reginei Maria,excesiv de toleranta;se explica deci pentru ce nu i s'a dat nici o importanta legaturii sentimentale,fiind socotita o simpla strengarie inerenta tineretii.Nu s'a tinut in seama temperamentul romantic,impulsivitatea hotararizarit complicatiile posibile.

Intr'o interpretare conform criteriilor omenesti,actiunea printului Carol de a-si legitima o legatura pe care o vroia definitiva,era corecta.Aventura insa desprinsa din cadrul ei romantic dovedea o grava abatere de la disciplina pe care o impunea misiunea lui de print mostenitor.Statutul familiei regale prevede dispozitii pentru casatoria regelui si a membrilor familiei regale.In articolul 8,se specifica ca regele nu se poate casatori decat in urma aprobarii date de Consiliul de ministri.Alineatul 1:"Casatoria regelui nu va putea fi celebrata de ministrul de justitie decat in virtutea unei delegatii date deConsiliuldeministriprintr'unjurnal special".

Casatoria regelui nu este un act privat,tara trebuiesa-si dee consimtamantul la acest act important.In ceace priveste casatoria printului mostenitor,se cere,sub pedepsa de nulitate, consimtamantul regelui.Consimtamantul se cere sa fie in scris,printr'un act autentic,sau printr'o declaratie verbala facuta in momentul casatoriei,declaratie care va fi trecuta in actul de casatorie.Consimtamantul regelui pentru casatorie se cere indiferent daca printul mos-

nitor este sau nu major;este o derogare de la dispozitiile Codului civil in materie de consimtamant.Aceasta conditie impusa printului mostenitor a fost dictata de necesitatea de a asigura familiei domnitoare un prestigiu si o autoritate atat de necesare.Statutul a fost conceput fara nici o rigiditate ,deoarece nu pune nici o conditie pentru darea consimtamantului;nu cere viitoarei sotii sa apartina uneia din familiile domnitoare sau sa intruneasca alte conditii:de avere,de studii,de situatie,totul fiind lasat la chibzuinta regelui,socotit direct interesat la mentinerea prestigiului familiei regale.Traditia stabilita de regele Carol I este ca regele sa nu-si dee consimtamantul decat la casatorii care s'ar contracta intre membrii familiilor domnitoare.

Daca totusi,cu nesocotirea acestor dispozitiuni,printul mostenitor ar contracta o casatorie, ar fi nula de drept,legea o declara inexistenta si va putea fi declarata ca atare de Tribunalul de Ilfov,dupa cererea Ministerului Public.Odata declarata ca inexistenta,are ca consecinta ca aceasta casatorie este socotita ca nu a existat niciodata;copiii cari eventual s'ar nasc nu pot fi socotiti ca membri ai familiei domnitoare;ei nu sunt deci copii legitimi.

Aceasta dispozitie este absurda si ultragiaza cele mai elementare norme de echitate,dar nu mai putin prescriptiile Statutului sunt clare.

Ceeace a complicat cazul a fost faptul ca printul Carol s'a casatorit la Odesa,in fata unei autoritati romanesti,teoretic presupusa ca cunoaste legile tarii.Ajuns la Odesa,printul Carol s'a prezentat la consulatul general al tarii.Titularul in 1918 era,daca memoria nu ma inseala, un oarecare Contescu.Functionarii ministerului nostru de externe,au o psichologie specifica: cat sunt de aroganti cu oamenii de rand,adica cu oamenii cari nu detin un rol in Stat,pe atat sunt de slugarnici fata de oricine detine un rol,deci avand posibilitatea de a-l mentine in post sau de a-l trimite in centrala.

Uluit de aceasta neasteptata si inalta vizita,grabit sa-si asigure o asemenea protectie,cancelarie diplomat roman care se respecta,ignorand legile tarii,consulul s'a simtit onorat sa oficieze casatoria printului si sa o treaca in registrele consulatului,fara sa mai ceara instructiuni ministerului de externe.Dupa ce a oficiat ca ofiter al starii civile,a felicitat pe tinerii casatoriti,tinandu-le cuvantarea de rigoare;mai tarziu si-a amintit ca evenimentul trebuia comunicat si guvernului.Nu s'a inregistrat convorbirea,dar lesne de inteles surprinderea neplacuta a guvernului si mai marea nedumerire a consulului care nu intelegea de ce se fac aprecieri dezagreabile asupra oficiului pe care il indeplinise.Din comunicarea consulului general de la Odesa,s'a dat de urma printului Carol,disparut de la unitatea pe care o comanda,siguranta caundu-l cu disperare de mai multa vreme.

In sine,aventura de la Odesa are un parfum de poesie romantica;un print netinand seama de toate restrictiile Statutului Casei regale,trece peste prejudecati si urmeaza impulsul inimii: toate acestea dadeau aventurii de la Odesa elementele capabile sa farmece imaginatiile sentimentale.Printul Carol avea 25 de ani,si tineretea beneficiaza intotdeauna,de o larga indulgenta anici cand nebuniile pe care le savarseste sunt din dragoste.

Din nefericire,aventura de la Odesa,in afara de latura sentimentala,mai avea si un aspect militar.Pacea nu fusese semnata inca,iar Odesa era ocupata de Germani.Ca ofiter,comandand o unitate in timp de razboiu,printul Carol isi parasise postul si trecuse intr'un teritoriu ocupat de inamic.Codul de justitie militara este categoric:degradarea si condamnarea la moarte.Ori,cu cat mai severa este interpretarea textului cu cat cel care savarseste o asa de grava abatere de la disciplina detine un grad mai inalt in erarhia militara.Printul Carol era print mostenitor,deci sortit sa fie,ca rege,capul armatei;conform Constitutiei regeleeste acela care comanda armata.Ce s'a tinut in seama de autorul Constitutiei a fost situatia regelui ca sef al Puterii executive,ceace impunea sa dispuna de instrumentul cu care poate mentine ordinea interna si externa.Mai se adaoga si traditia tarii:Domnul era acela care comanda oastea tarii,acel care mergea in fruntea ei pentru a infrunta pericolele pe campul de batalie.De altfel aceasta traditie militara a regalitatii da si un sens eroic monarhiei,sens care nu poate fi nesocotit de cei cari incarneaza principiul monarhic fara grave consecinti pentru institutie.

Cand printul Carol a inceput aventura de la Odesa a uitat de obligatiile care decurgeau din calitatea lui de ofiter,comandant de unitate in timp de razboiu.Ce exemplu de disciplina oferea viitorul rege,care o pornia razna si trecea intr'un teritoriu ocupat de inamic.El era matei obligat sa fie un exemplu de rigida interpretare a comandamentelor morale cuprinse in functia pe care o detinea chiar numai ca simplu comandant al unei unitati in timp de razboiu;purtarea i se impunea sa fie o ilustrare a virtutilor militare,ideia de raspundere strabatandu-i fiecare gest.

Concepe cineva pe un rege invocand o circumstanta usuratoare pentru un act savarsit contra tarei?Fara indoiala,o nebunie inerenta tineretii,dar cei cari sunt destinati functiei de rege nu pot invoca asemenea scuze.Si daca un ofiter ar fi invocat ,pentru acelas act pe care l-a savarsit printul mostenitor,scuza unei halucinante iubiri,ar fi scapat de condamnarea la degradare si impuscare?

Aventura de la Odesa era o indicatie a unei conceptii,in ceeace priveste respectarea legilo
cu totul protivnica functiei pe care era chemat sa o indeplineasca,o tendinta de a se conside
ra in afara de orice obligatie,de a da o interpretare personala asezamantului monarhic,bunul
plac formand norma;o anarhielarvara a unui temperament,poate pitoresc din punct de vedere lite
rar,dara fara vocatie regala.Cand simtul de raspundere lipseste unui rege,cand impulsivitatile
temperamentului nesocotesc normele si devin isvor de randuiala constitutionala,se surpa,incon-
stient,bazele spirituale ale monarhiei care este obligata,spre a exista,sa se incadreze princi
piilor revolutiei franceze.

Ne dam prea bine seama ca regii nu se resemneaza cu inima usoara la functia,in realitate pu
decorativa,pe care le-o atribuie Constitutiile,toate inspirate din principiile revolutiei fra
ceze,dar impotriva spiritului nou, rice impotrivire este zadarnica.Suntem departe de vremurile
cand un rege era unsul lui Dumnezeu si in adancuri de istorie,cum prevede Codul lui Manu,regii
erau mari divinitati incarnate in forme omenesti.Acum patru secole inca regilor li se atribu-
iau puteri supranaturale.La 1515,Francois I,se gasea la Bolonia unde s'a intalnit cu papa Leo
al X-a."Dar inainte de a se intoarce la Milan,tanarul print,cedand insistentelor staruitoare
care il asediau,a consimtit sa exercite facultatile supra-naturale pe care ungerea incoronari
a pus-o in el,si sa atinga bolnavii.In aceasta speranta,Italienii din toate partile s'au gra-
bit sa vina in intampinarea lui.Cu aceasta intentie,un episcop a venit direct din Polonia.Cer
monia se desfasura sub privirile Papei".(Frantz Funk-Brentano "La Renaissance").

Va fi staruind in sufletele regilor nostalgia acestor vremuri,dar nu mai putin trebuie sa
se resemneze,inclinandu-se in fata acestui Suveran care le da atributele regalitatii constitu
tionale:Poporul.

Ori,aventura de la Odesa,in perspectiva anilor,apare ca un avertisment in ceeace priveste
vocatia regeasca a printului Carol.

Un Consiliu de coroana a fost convocat spre a decide asupra sanctiunii care i se cuvenia.
N.Iorga a pledat pentru absolvirea printului trecand aventura la capitolul"pacatele tineretii
Generalul Averescu a facut un nemilos rechizitoriu,accentuand asupra gravitatii pe care o pre
zenta pentru un viitor rege totala lui lipsa de raspundere si a cerut sa se traga concluzia l
gica:incapacitatea printului mostenitor de a raspunde obligatiilor functiei regale.Al.Marghil
man-ca presedinte al Consiliului de ministri,reprezenta vocea autorizata-s'a raliat punctului
de vedere exprimat de Ionel Bratianu:aplicarea stricta a textului Statutului Casei regale,adi
ca anularea casatoriei.

Solutia juridica era inoperanta asupra psihologiei printului Carol:se punea in curmezisul
dorintei lui,iar sanctiunea ce i se aplicase-anularea casatoriei-a primit-o ca o umilire.S'a
baricadat intr'o izolare,in refuzul de a accepta hotararea Consilului de Coroana si a continu
at legatura cu sotia lui legitima.Se luasera masuri de supraveghiere,dar printul Carol a exer
citat totdeauna o seductie asupra celor din preajma lui,izbutind sa-i inmladieze capriciilor
lui.Aparent parea resemnat si nu dadea nici un semn de impotrivire fata de hotararile luate.

O rasturnare totala a situatiei internationale prin infrangerea Germaniei,dislocarea imper
lui habsburgic,hotararea Adunarii Nationale a Bucovinei de unire cu Romania,hotararea Adunari
Nationale de la Alba Iulia,intrarea regelui si a familiei regale in Bucuresti,trecerea din no
a Carpatilor de catre regimentele romanesti au dat alte preocupari oamenilor politici.Aventur
de la Odesa fusese uitata.In noembrie 1919,revenisem in redactia "Adevarului" si am fost sur
prins cand Const.Mille m'a chemat la el acasa spre a-mi da o insarcinare.Cu o serie de precau
tii,pe care eu le socotiam inutile si le atribuiam politetii obisnuite a lui Mille in raportu
rile lui cu colaboratorii,mi-a cerut sa ma duc la Bistrita spre a lua un interview printului
Carol,caruia i se daduse un domiciliu fortat.Explicatiile lui Mille erau cam incurcate,deoare
ce lasa sa se inteleaga ca s'ar putea ca printul Carol sa vina la Bucuresti pentru a face o
declaratie in Senat si imi revenia mie insarcinarea de a-i inlesni drumul,deaceea trebuia sa
ma duc cu o masina si pentru a indeplini mai usor misiunea urma sa fiu intovarasit de un ta-
nar prieten al printului.

Eu nu vedeam decat latura pur profesionala:un interview cu printul surghiunit la Bistrita
Ionel Bratianu,ar fi constituit un mare succes gazetaresc pentru mine.Tanarul care ma intovar
sia,mai tarziu am deslegat enigma,era Bob Varnav,varul Doamnei Zizi Lambrino.Nu banuiam nimic
si nu stiam ca tovarasul meu de drum era supraveghiat de siguranta.In loc sa pornim cum era la
gic prin Brasov,am luat drumul spre Roman.Acolo ne-am oprit la o Doamna,mi s'a spus ca era ma-
tusa D-nei Zizi Lambrino.O casa in care pe pereti,pe mese,pe etajere erau fotografii de ale
printului cu dedicatii inflacarate.Mi-am oprit privirea pe o fotografie facuta la Odesa in zi
ua casatoriei;dedicatia cauta sa fixeze momentul in care prea-plinul fericirii indragostitulu
afla intotdeauna expresii inspirate.Doamna,matusa D-nei Zizi Lambrino,nu stia ca eu nu sunt i-
nitiat in ceace se prepara,deaceea vorbia fara nici o precautie,spre disperarea tovarasului
meu de drum care facea semne repetate si nu isbutia sa opreasca pe guresa femeie.La un moment

dat a scapat o confidenta:"acum vine si copilul,care va fi situatia lui? Copil fara tata?" Bob
Varnav s'a simtit obligat sa-mi dee unele explicatii,complectate cu lux de amanunte de vorba-
reata matusa.Aceasta i-a inmanat la sfarsit lui Varnav o scrisoare,am banuit ca este de la Zizi
Lambrino.

Am plecat la drum,trecand prin Piatra-Neamt,Bicaz,Teaca,Reghinul Sasesc si la intrarea in
Bistrita am fost intampinati de un cordon de jandarmi.M'a impresionat paloarea lui Bob Varnav,
care mi-a soptit:"Ascunde scrisoarea,nu trebuie sa o gaseasca la mine".Nu-mi dadeam seama de
masinaria in care intrasem,de aceea nu atribuiam nici o gravitate faptului ca eram opriti de
jandarmi si dusi la Comandament.Libertateapresei,influenta pe care o exercitau ziarele,dadeau
oricarui gazetar o siguranta interioara si o placere,chiar,sa se infrunte cu masurile arbitrare
ale administratiei.

Prezenta unui gazetar cunoscut incurca oarecum pe maiorul de jandarmi care nu avea ordin de
perchezitie decat pentru Bob Varnav.La protestele mele,am fost pus imediat in libertate,iar to-
varasului meu i s'a fixat domiciliu fortat la hotel.

Incepeam sa intrezaresc ceva care se urzise,interviewul cu printul Carol era doar un pretext.
Cheia misterului o aveam in scrisoarea ce-mi fusese strecurata de Bob Varnav.Era deschisa,scrisa
cu creionul cu o vizibila enervare de catre D-na Zizi Lambrino,care il asigura pe print ca la
Senat se luasera toate masurile si prin Varnav ii trimetea haine civile.Apoi obisnuitele cuvin-
te de dragoste cu asigurari ca totul va iesi asa cum era dorinta lor.

Intors la hotel i-am cerut explicatii lui Varnav si asa am aflat tot planul.Printul trebuia
sa vina la Bucuresti si sa se prezinte la Senat-precum se stie printul mostenitor este senator
de drept-pentru a citi declaratia de renuntare la toate drepturile care decurg din calitatea
de mostenitor al Tronului,nerecunoscand ca valabila anularea casatoriei,el intelegand sa-si in-
deplineasca toate obligatiile fata de sotia si viitorul lui copil legitim.La Senat,cel care ur-
ma sa regiseze lovitura era Costa-Foru;la Camera era aranjat sa ia cuvantul N.D.Cocea.Am intre-
bat ce va urma?Bob Varnav mi-a explicat:ori se accepta renuntarea,ori se recunostea valabilita-
tea casatoriei contractate la Odesa.Apoi mi-a facut o larga expunere asupra casatoriei morgana-
tice in raport cu prescriptiile Constitutiei cat si a Statutului Casei regale care nu prevedea
decat consimtamantul regelui.Pus in fata eventualitatii unei crize dinastice,regele Ferdinand
va ceda,iar Bratianu,fiind pus in minoritate in Parlament,nu se va putea opune.

Deoarece Varnav avea domiciliu fortat si nu putea parasi hotelul,imi revenia mie sarcina de
a inmana scrisoarea printului Carol si -si da explicatiile necesare.Am ratacit pe strazile Bis-
tritei,m'am intalnit cu ofiteri din batalionul Vanatorilor de munte,camarazi cu care fusesem
in luptele de la Cosna in iulie 1917,m'am interesat de print daca avea-cum se spunea-domiciliu
fortat,ofiterii au negat,invitandu-ma sa vin la popota seara la opt si voiu putea vorbi cu el.
Se petrecea o lupta in sufletul meu;cautam sa cumpanesc argumentele pro si contra si sa inteleg
sensul acestei conspiratii.Gaseam fireasca dorinta unei femei,casatorita dupa toate legile,sa-
si apere caminul,sa fie ingrijorata de situatia civila a copilului care urma sa se nasca,dar a-
mestecul unor oameni a caror tendinti republicane imi erau cunoscute mi se parea suspect.O dec-
laratie publica facuta in Senat aducea in discutie o chestie intima a familiei regale,pe care
o svarlea ca o prada tendintelor revolutionare,organizatiile muncitoresti fiind,in acea vreme,
din ce in ce mai dominate de comunisti.Am avut sentimentul precis ca asi savarsi o actiune alo
carei consecinti asupra institutiei monarhice nu le puteam intrezari.Si pentru a nu ma lasa
prada tentatiei,am ars scrisoarea.

Azi,dupa 31 de ani,ma intreb daca am facut bine sau nu,deoarece sase ani mai tarziu,printul
Carol a provocat o criza mult mai grava,facand exact gestul renuntarii pe care intentiona sa-l
faca in noembrie 1919.Atitudinea generalului Averescu din Consiliul de Coroana din 1918 a fost
ratificata.O dovada a hotararii printului Carol de a nu recunoaste anularea casatoriei o avem
in scrisoarea trimisa sotiei lui in noembrie 1919-scrisoare publicata in facsimile de Grigore
N.Filipescu in ziarul "Epoca" in 1920 si reprodusa de George Tatarascu in brosura pe care a
scos-o in 1926 contra printului Carol-in care declara ca nimeni si nimic in lume nu-l poate op-
ri sa-si recunoasca fiul nascut dintr'o legitima casatorie.Pe cat de exaltata a fost dragostea,
pe atat de repede a uitat-o.Spre a fi consolat,s'a decis de catre rege si regina Maria ca prin-
tul sa faca in 1920 o calatorie in jurul lumii,cu suita numeroasa,cu doi adjutanti,generalul
Gavanescu si lt.colonelul Nici Condeescu,si,firesto,tezaurul public a platit aceasta calatorie
a uitarii.

Cum s'a pus punct acestei istorii de iubire,cu atatea complicatii,nu stiu si nici nu m'a
preocupat.Recapituland istoria politica trebuia sa inregistrez prima criza a dinastiei pe care
a provocat-o printul Carol.

Palma-Mallorca 10 noembrie 1950

Pamfil S E I C A R U

P R A B U S I R E A

10

de capitan Nicolae V R A B I E

In satul Carcea am ajuns aproape de miezul noptii,dupa o zi mai grea ca de obiceiu.Parsul f
sese obositor,caldura sufocanta,si in plus,cativa din bietii nostri cai ramasesera in iarba de
pe marginea soselii.La inceput faceam marsurile noaptea,fara sa stim cat e de aproape sau de d
parte inamicul,acuma le facem ziua,dar cunostintele noastre despre inamic sunt aceleasi.Dealt-
minteri nici nu stim spre care front ne indreptam.Mergem mereu spre Vest,ba inca se svoneste c
in curand ne vom dirija spre Sud.Se citeaza chiar numele unei localitati din apropierea Calafa-
tului,Potatelii,unde se va intampla marea minune:vom ramane vreme indelungata pentru a ne orga-
niza.Dar aceasta reorganizare a devenit un fel de fata morgana in care nu mai crede nimeni.Din
rarele ziare ce ne cad in mana,aflam ca se dau lupte grele in Ardeal,Germanii aparandu-se cu in
versunare.Se svoneste ca in Ardeal,Rusii au trebuit sa amane vreme indelungata o ofensiva de
mari proportii pentru ca sa-si astepte soldatii raspanditi prin toate satele Romaniei.Se pare
ca soldatului rus nu-i displace situatia economica a taranului nostru,si cu toate ca ofiterii
ii spun ca el a venit la noi ca sa elibereze muncitorimea din ghiarele capitalistilor,si desi
o spune si el cu emfaza taranului roman,se pare ca o face fara convingere.Iar cand se imbata,
face chiar aprecieri defavorabile asupra regimului sovietic.

In Moldova si Muntenia, soldatul rus a avut ocazia sa vada sate mijlocii
sarace chiar,si totusi el e intrigat.I s'a spus ca la noi taranii,muncitorii sunt niste sclavi
niste exploatati ai capitalistilor,ori el gaseste tarani liberi si mai mult sau mai putin,mul-
tumiti de situatia lor.Faptul ca fiecare taran are o casa,vite,boi,si mai ales pasari in curte
de care poate dispune dupa bunul lui plac,il face pe soldatul rus sa creada ca toti sunt burju
ba chiar o si spun taranilor cu toata candoarea,spre nedumerirea acestora,care nu sunt la cu-
rent cu limbajul propagandistic bolsevic.

Cand am ajuns la marginea satului Carcea,punct terminus al obositoarei noastre etape,am fost
opriti de sentinele rusesti.

-Stotakoi?

-Rumanski afitir,am raspuns eu care ma gaseam in capul batalionului.

Raspunsul pe care l-am primit in seara aceia pentru prima data,si pe care aveam sa-l primim
de aici inainte dese ori,m'a facut sa mi se urce sangele la cap.Abia-mi puteam tine plansul.

-Rumanski afitir...huia...!,a fost raspunsul insultator,indecent,biciuitor ca o cravasare.
Apoi soldatii care faceau de sentinela,incep sa rada intre ei.A trebuit sa asteptam sosirea co-
lonelului,sa se trimita o delegatie de ofiteri la comandamentul unitatii rusesti cantonate in
sat,sa se piarda mai bine de o ora in pertractari.Numai la ora doua ni s'a permis intrarea.Uni-
tatea rusa ce se gasea in sat,era comandata de un general rus-sau cel putin asa se spunea-si
avea o misiune de aprovizionare.Totalul ofiterilor si soldatilor nu depasea cifra 100 si totusi-
ofiterul rus cu care delegatia noastra a luat contact-un capitan,deoarece "generalul" era "ocu-
pat" si nu avea timp sa stea de vorba cu "rumanski afitir"-a admis cu mare greutate sa cedeze
ze 20 de case pentru un regiment aliat format din 2000 de oameni.Toti soldatii s'au lungit pri
curti,pe sub garduri,prin santuri.Si daca zilele erau sufocante,noptilerau reci,mai ales spre
dimineata.Eu si capitanul Ursu am nimerit la casa secretarului primariei.Acesta ne-a pus bucu-
ros la dispozitie o camera,dar cum nu era decat un singur pat ingust,am cedat-o capitanului Ur-
su care e mai batran,si eu m'am culcat in bucatarie.Patul era murdar,in bucatarie mirosea a
resturi de mancare,dar eram asa de obosit ca nu am mai avut timp sa observ aceste inconveniente
In zori am fost trezit de capitanul Ursu.Peste el venisera doi sublocotenenti rusi care sub a-
menintarea pistoalelor mitraliera,l-au evacuat.Sublocotenentii erau beti si aveau pofta sa mai
bea.Cineva le spusese ca secretarul mai are vin ascuns-totdeauna se gasesc iude vanzatoare-si
nimerisera in camera in care dormea capitanul Ursu.Protestele acestuia au fost zadarnice.La ar-
gumentele lui Ursu,la amintirea calitatii de "aliat",de ofiter,bolsevicii aratau pistoalele mi
raliera si injurau:

-Iopfelmati rumanski afitir....huia rumanski afitir....!

Pentru ca in patul in care eram eu culcat nu mai era loc suficient pentru Ursu care are un
inceput de burta,Ursu s'a culcat jos,dar cum e usor de inteles,furia l-a impiedicat sa doarma.
pe la opt a venit secretarul sa ne scoale si sa ne invite in casa.Rusii plecasera.Si cum sec-
retarul mai ave vin ascuns,Ursu a inceput sa bea cu furie.

-Auzi ma Vrabiuta,in ce hal am ajuns?...Rumanski afitir,huia....ai ?....

Secretarul avea o fata profesoara in Ardeal si era ingrijorat de soarta ei.Nu primise nici

veste de la dansa,la o luna de la"eliberare",posta,ca toate de altfel mergea anapoda.Tot el
e-a povestit cum au facut Rusii-unitatea ce se gasea cantonata in sat-aprovizionarea.Au cerut
rimariei sa li se puna la dispozitie 10.000 de kilograme de carne.Pentru un sat cum e Carcea,
antitatea ceruta era mai mult decat apreciabila.Dar ce puteau face autoritatile satului?La ci-
e sa protesteze,la cine sa se planga?Au inceput sa faca tabele,luand celui care avea doi boi
nul,chemandu-i pe cetateni la primarie si sfatuindu-i sa se asocieze intre ei cu vitele rama-
e,ma rog au facut si ei ce au putut.Insfarsit au venit cu animalele in fata comisiei rusesti,
nde au cerut ca acestea sa fie cantarite.Dar Rusii au raspuns ca nu au timp pentru asta si
a se va face o apreciere din ochi.Si cum aprecierea o faceau Rusii,satul Carcea a dat peste
5.000 de kilograme de carne,ceiace nu mai era o cantitate mai mult decat apreciabila,ci enor-
a.Ar mai fi ramas totusi ceva in sat,daca Rusii s'ar fi multumit cu aceasta cota "oficiala".
ar in sat erau 100 de Rusi si acestia aveau 100 de pistoale mitraliera.Si in plus treceau zil-
ic alti si alti Rusi,in goana spre Vest,spre...Berlin.Si asa se face ca secretarul primariei
u a putut sa ne dea in ziua aceia-desi ar fi dorit-o din toata inima-decat niste carne afuma-
a pe care o avea ascunsa si pe care-spre norocul nostru-Rusii nu o descoperisera inca.Secreta-
ul ne mai spune ca populatia se manifesta cateodata contra Rusilor si ca pentru nemti au o
impatie ce creste cu cat aliatul rus devine mai insuportabil.El se gasea cu cateva zile ina-
inte in Craiova,si a asistat la o scena din care se desprindea simpatia pentru inamicul neamt
si ura pentru "aliatul" rus.Era in apropiere de marginea orasului unde este un lagar de prizo-
nieri germani.Vre-o suta de prizonieri nemti erau escortati de vre-o zece soldati romani coman-
dati de un sergent.Populatia care intamplator se gasea pe strada se oprea si-i privea cu simpa-
tie,si aceasta simpatie nu se materializa numai prin priviri sau prin exclamatii ci si prin a-
runcarea de tigari sau de paine.Sergentul si soldatii care escortau pe nemti,nu numai ca nu se
opuneau la aceste gesturi de amicitie,dar din privirile lor lesea ca nu sunt deloc bucurosi de
sarcina ce le fusese ordonata.Germanii erau bine imbracati,soldatii romani nu se atinsesera
de echipamentul lor si nici de obiectele personale,desi ei erau mai prost imbracati decat proas-
petii prizonieri.La un moment dat apar vreo patru soldati rusi.Acestia se opresc,incep sa-si
bata joc de germani si nemultumindu-se numai cu atat,coboara de pe trotuar,intra printre nemti
si incep sa le traga cismele.Gestul indigneaza pe Romani care incep sa vocifereze,prizonierii
nemti sunt inconjurati,Rusii sunt loviti.Sergentul si soldatii de escorta intervin in acelasi
sens,Rusii sunt desarmati,cismele sunt restituite prizonierilor.

Pe la 11 ne-am strans toti ofiterii in curtea casei unde era cantonat colonelul.Stateam si
ne prajeam la soare,asezati pe niste lemne si ne povesteam pataniile.Cel mai furios era capita-
nul Ursu.Colonelul strangea din umeri incurcat si raspundea invariabil ca nu e nimic de facut.
In acel moment s'a auzit in drum sgomotul produs de un cal care alerga in galop naprasnic.A-
juns in fata portii,calul a stopat brusc,si de pe el a sarit sprinten...sublocotenentul Man-
ciulescu.Manciulescu a bagat calul in curte-un cal de toata frumusetea-si ajuns in fata noas-
tra saluta energic.

-Am onoarea sa va salut domnule colonel,am onoarea sa va salut domnilor ofiteri.

Apoi fara sa astepte raspunsul,si-a tras de dupa gat un sac,l-a desfacut si a inceput sa
imparta alune americane.Toti ramasesera cu gura cascata,mai ales colonelul,care nu-si putea
veni in fire.

-Ce este Manciulescule? a intrebat el sec.

-Domnule colonel,va raspund imediat,dar mai intai sa termin operatia impartirii alunelor a-
mericane.

Colonelul luase si el un pumn cu un gest masinal si acuma statea cu ele in mana,nestiind ce
sa faca.

-Cine ti-a dat alunele? mai intreaba colonelul.

-Stapanul calului,a raspuns Manciulescu,continuandu-si...operatia.

-Cum,ti le-a dat?

-Ei,nu mi le-a dat el domnule colonel,ca nu era prost.Dare vedeti,Manciulescu a fost mai
destept decat el.Un rusnac beat,domnule colonel !...Spuneti si dvoastra daca facea de nasul u-
nui porc de rusnac,o mandrete de cal ca acesta!

Colonelul a inceput din nou sa tremure si s'a schimbat la fata.Apoi si-a facut cruce.Man-
ciulescu tocmai terminase de impartit alunele,cand a vazut gestul colonelului,

-Sa nu mai aveti nici o teama domnule colonel,a spus el razand si scotand din buzunar un
plic cu stampila diviziei.Stiti ce scrie aici ?...De acuma la toti am sa le fac operatia imme-
mantarii.Mama lor de porci.

Colonelul a deschis plicul tremurand.Era raportul lui catre dirizie si alaturi un referat
scurt:"In cazuri similare se va proceda identic",semnat general K.Colonelul nu-si credea ochi-
lor.Manciulescu era in al noualea cer.

-Lasati pe mine dle colonel.Daca nu vi-o place,sa nu-mi spuneti nici Manciulescu.Pe toti am

sa-i crestinez.
Colonelul a devenit verde si nu e capabil sa mai scoata nici un cuvant.Priveste alunele din palma neintelegand parca ce se petrece.
-Pe domnule colonel,am sa-i crestinez.Ca pe cel de acum cateva zile.Caci nu se putea sa-l la sa moara in religia lui Stalin.
Spre stupoarea tuturor,Manciulescu povesteste scena "crestinarii".Pe Rusul pe care l-a ucis, l-a tarat in tufis,l-a asezat in genunchi si apoi i-a dat ordin sa-si faca cruce.Rusul refuza, dar Manciulescu l-a lovit cu tocul pistolului in cap,pana cand acesta s'a executat.
-Dupa ce l-am crestinat,am tras,isi termina Manciulescu povestirea,cu un calm care ne ingheata pe toti.
Si cu toata ura adunata in sufletele ofiterilor de la Segarcea si pana la Carcea,cu toata simpatia pe care o aveau pentru Manciu[illegible],pentru curajul pe care il aratase pana acuma,curaj de care nici unul dintre noi nu se aratase capabil,scena"crestinarii",dar mai ales cinismul cu care o povesteste Manciulescu,face ca in locul simpatiei sa se nasca un desgust pe care nu si-l pot ascunde.Privesc si ei acuma larestul de alune din palma ca si colonelul,nestiind daca trebuieste sa mai manance sau nu,nestiind daca nu cumva si Rusul care le avusese nu fusese "crestinat".
Colonelul il trimite la companie,si-i da alunele.
-Ia-ti alunele Manciulescule,sunt manjite de sange.
Manciulescu nu se demonteaza de loc,le ia si le ofera celorlalti.
-Cine le vrea dlor ofiteri?
Dar nici o mana nu se intinde,afara de a lui Ursu,care le ia,il bate pe umar,si-l felicita.
-Bravo Manciulescule,sa ne traiesti.Mama lor de bolsevici,daca toti am avea curajul tau,nu si-ar mai face de cap.N'ar fi venit lamine cu pistoalele intinse ca sa ma scoale din pat,sa ma trimita la bucatarie si sa-mi spuna "rumanski afitir...huia".
Interventia lui Ursu e privita cu neincredere de toti.Din cauza chestiei cu nevasta ovreica din cauza indepartarii lui din armata de catre maresalul Antonescu,atitudinea lui antirusa e considerata nesincera,ba mai mult,ofiterii se tem ca Ursu este un spion,sau in cel mai bun caz,un agent provocator.De aceia nu raspunde nimeni.Capetele se pleaca in pamant jenate,si pana la plecarea lui Manciulescu nu mai scoate nimeni nici un cuvant.Odata plecat acesta,colonelul da ordin adjutantului sa faca formele necesare ca Manciulescu sa fie trimis la partea sedentara.
-Cu nebunul asta nu mai ajungem sa fim ucisi de germani;ne omoara Rusii mai inainte.
In dupa amiaza zilei,colonelul s'a intalnit pe drumul satului cu cinci sublocotenenti rusi bine pusi.Trecusera de el,cand unul se intoarce si-l intreaba de ce nu i-a salutat.Colonelul raspunde ca nu s'a dat nici un ordin in acest sens,dar ca desigur ar fi necesar ca ofiterii celor doua armate aliate sa se salute intre ei.
-Acesta ar fi un gest de eleganta,de curtoasie,isi termina colonelul fraza,cautand cu ochii nelinistiti in jur,pentru a vedea daca are cine sa-i sara in ajutor in caz de nevoie.Si daca e vorba de curtoasie,reia colonelul,dvoastra ar trebui sa salutati,deoarece sunteti sublocotenenti si eu colonel.
Traducerea o face un soldat rus din Transnistria,soldat pe care Rusii il chemasera de la inceputul conflictului.Sublocotenentii rad cu pofta.
-Tu,colonel?
S'au apropiat de el,il bat pe burta.Unul il pisca de gusa,ceiace-l face pe colonel sa se strambe de durere.Interpretul confirma ca ofiterul roman e colonel.
-Huia rumanski afitir,este insulta care cade ca un cutit de ghilotina.Colonelul incearca sa protesteze,dar un pumn dat de un rus,il face sa cada in genunchi.Colonelul striga dupa ajutor,[illegible]loviturile au inceput sa cada ca ploaia.Cativa soldati aud strigatele,ies la porti,dar apoi intra repede in curti,prefacandu-se a nu fi vazut nimic.E mai prudent.Si colonelul incaseaza.
-Rumanski palcovnic?...Ha! Ha !.....Huia rumanski palcovnic !....
Nu se stie cum ar fi scapat bietul palcovnic daca nu ar fi auzit Manciulescu.Acesta si-a adunat plotonul si soseste in pas alergator,tocmai cand Rusii ii cereau colonelului ca sa-i salute.Ca sa-l umileasca si mai mult,colonelul trebuia sa treaca prin fata lor in pas de defilare.Sosirea lui Manciulescu a schimbat situatia.Cu pistolul in mana a intrat intre ei si a inceput sa-i loveasca.Plotonul era compact in jurul lui.Rusii au vrut sa se opuna,dar Manciulescu a strigat:
-Ploton,in sus incarcati arm',
Sgomotul produs de incarcarea a 30 de pusti,i-a facut pe Rusi sa se trezeasca din betie.Daca nu ar fi fost colonelul de fata,n'ar fi exclus ca Manciulescu sa-i fi crestinat.Dealtfel,ochii lui de veverita cautau prin jur,probabil pentru a descoperi o gradina cu tufisuri ca la ....
Insotit de Manciulescu,colonelul a voit sa vorbeasca generalului rus,pentru a protesta si a-i cere sa ia masuri.Dar incercarea colonelului nu a reusit.Nu a putut sa vorbeasca decat cu un capitan care i-a spus ca generalul nu are timp.Capitanul i-a promis colonelului ca sublocotenentii vor fi pedepsiti,dar colonelul nu a crezut nici un cuvant.Povesti despre promisiunile rusesti circula destule si chiar colonelul ne povesteste una.La Ploesti,doi soldati rosii,au vazut o tanara fata de vreo 17 ani.Fata era frumoasa.Bolsevicii au atacat-o si ea a fugit acasa.A incuiat usa,dar pentru civilizatii soldati veniti sa ne elibereze nu exista incuietori.Au spart deci usa si au tabarat pe fata.La tipetele ei au alergat parintii,dar pe acestia ii asteptau pistoalele intinse ale bestiilor.Batranul parinte i-a spus fetei sa se prefaca a accepta,luandu-si si el aceiasi atitudine.Veseli,Bolsevicii n'au mai fost vigilenti.Batranul a intrat in alta camera,a luat un pistol,si pe la spate "i-a crestinat".Termenul lui Manciulescu intrebuintat chiar de colonel,spre bucuria capitanului Ursu.Dupa aceasta,batranul parinte al fetei s'a prezentat comandamentului rusesc unde a povestit toata intamplarea.Si spre mirarea bietului om infricosat,comandantul rus i-a raspuns"haraso".Du-te acasa si-ti cauta de treaba. S'a grabit sa spuna si vecinilor ce i-a spus comandantul,si toti au trebuit sa conchida ca armata rosie nu este asa de rea.Numai ca a douazi dimineata,vecinii n'au mai vazut nici o miscare,si nici tatal,nici mama si nici fata n'au mai fost vazuti de atunci.
Colonelului nu-i este frica ca va fi facut si el disparut,dar in orice caz e convins ca sublocotenentilor rusi care-l scarmanasera,nu li se va intampla nimic.Si intamplarea cu salutul l-a impresionat teribil pe colonel.Nu numai ca a revenit asupra ordinului de a se face formele sublocotenentului Manciulescu pentru a fi trimis la partea sedentara,dar ia si o masura care arata cat l-au indarjit Bolsevicii.De acum inainte,in fiecare zi,ordinul de mars al regimentului va cuprinde invariabil o linie:Comandant al ariergarzii,sublocotenentul Manciulescu.Si in aceasta calitate,Manciulescu aducea in fiecare seara doi-trei cai la regiment.S'ar putea spune fara exagerare ca daca regimentul 20 Dorobanti a putut ajunge pana la Tisa,daca animalele cazute in drum au putut fi inlocuite,aceasta se datoreste sublocotenentului zurbagiu.Daca le-a luat numai caii Rusilor gasiti izolati sau daca "i-a si crestinat",nimeni nu ar putea-o spune,deoarece ofiterul maruntel si cu ochii de veverita,a ramas sa doarma undeva pe malul Tisei.
Pana la plecare,am ramas cu Ursu la secretarul primariei care ne-a adus mereu vin spre multumirea capitanului Ursu,care in acea zi avea un motiv in plus ca sa-i placa vinul;admiratia pentru Manciulescu si bucuria ca fusese razbunat pentru rusinea pe care i-o facusera Bolsevicii in noaptea precedenta.Si in acea zi,Ursu a avut ocazia sa-si racoreasca inima si direct,nu numai gratie lui Manciulescu.Eram in camera secretarului,acesta era plecat sa aduca cu precautie inca o stacana,cand am auzit sgomot si bufnituri pe coridor.Am iesit repede,si in culoarul inghust am vazut pe gazda noastra incasand tocuri de revolver peste cap si isbita dintr'un perete in altul.Cel care-l isbea era un Rus batran,beat,care nu-i cerea vin ci trasura.
-Davai brisca,spunea el mereu.
Dintr'o saritura Ursu l-a prins de beregata,eu i-am luat pistolul,si apoi Ursu i-a dat de cheltuiala.Gazda noastra avea o trasura pe care o demontase si o urcase in pod.Cineva il parase,si acuma,reveniti in casa,bietul secretar se vaieta;S'a dus brisca mea doacuma.
-Cum are sa se duca omule?il incurajeaza Ursu,n'ai vazut ce-a patit rusnacul?
-Am vazut domnule capitan,dar vedeti dvoastra,dvoastra plecati,iar eu raman cu ei.S'a dus brisca mea...!
Si am plecat capul in pamant amandoi,secretarul avea dreptate:noi plecam si el ramanea.Si la sfatul secretarului,Ursu a pus o grupa de sentinela in curte,cu o pusca mitraliera in bataie.
-Luati masuri domnule capitan,ne roaga gazda,Rusul va reveni cu intariri.Dvoastra nu-i cunoasteti inca.
De altfel,de aici inainte,in fiecare noapte,in special in curtile unde erau adapostiti caii,se facea de sentinela cu pusca mitraliera in bataie.Inamicul era departe,asa de departe ca nici nu stiam unde-i,dar langa noi era amicul,prietenul,aliatul pe care ni-l dadusera cei care dadusera lovitura de Stat.
La marginea Craiovei ajungem pe la ora cinci dupa amiaza.Chiar la intrare o lagarul de prizonieri germani despre carene povestise gazda noastra din Carcea.Sunt multi-Manciulescu avea sa ne aduca cifra exacta,7000-,intre retele de sarma,sub cerul liber.Sunt pazuti de soldati romani,dar se observa prin apropiere soldati aliati,care se invarteau pe acolo bumuitori.Se parea ca au o misiune de supraveghiere.Totusi,de indata ce batalionul nostru ajunge in dreptul lagarului,tigarile,pachete de tutun,bucati de paine si chiar paturi,incep sa sboare peste retele. La inceput soldatii fac aceasta tematori,pe ascuns,dar vazand ca ofiterii nu le spun nimic,ba unii din ei fac acelas lucru,incep sa le faca gesturi de prietenie,sa se caute prin buzunare, prin ranite si saci de merinde,si sa arunce tot ce aveau de mancare sau de fumat.Si am auzit atunci pe soldatii romani strigand celor dintre retele:camarazi.Si aceasta era realitatea.Soldatul roman se simtea camarad cu neamtul captiv,nu atata pentru faptul ca intre ei era legatura luptelor purtate impreuna prin stepele rusesti,ci pentru faptul ca soldatul roman simtea ca cel decretat aliat,li era dusman,un dusman de moarte.

(Va urma)

DECLARATIA GEN.RADESCU SI TROIKA BUZESTIANA.

de Pamfil S E I C A R U

Am citit in ziarul "Patria" declaratia facuta de generalul Radescu in sedinta Comitetului National Roman de la 27 martie 1950.Toate afirmatiile "Chemarii"-hulita publicatie care timp un an a turburat o atmosfera de ipocrisie,de lasitate si de inconstienta-se confirma;mai mult chiar,revelatiile pe care le face generalul Radescu depasesc tot ceace a fost calificat drept actiune de clatinare a increderii emigratiei romanesti in asa zisul Comitet National Roman.In ce ma priveste,marturisesc ca incerc un sentiment de nesfarsita tristeta,amestecat cu o senzatie de amaraciune.Este mai mult decat banuiam,oamenii sunt mai ticalosi decat credeam,dar ceace spre tristetea pe care o incerc este pozitia de penibila inferioritate politica dovedita de migratie.Pasiva,credula,incapabila de un spirit critic,naiv admirativa sau gemand stupid parc de rau,asteptand nu stiu ce transformari miraculoase a unor nulitati grupate intr'un zis "Comitet National Roman",emigratia s'a dovedit incapabila sa reprezinte o pozitie creatoare,sa propuna o idee,sa afirme printr'un spirit critic activ,existenta unei opinii politice care sa se impuna chiar unei bande de impostori.Emigratia,din lenea de a gandi,de a-si revizui ideile in lumina tragica a evenimentelor care ni-au impus o existenta nomada,traieste dintr'un stoc de opinii dovedite false,fara ca un singur moment sa-si dee seama ca in intimitatea sufletului nostru,fiecare suntem obligati sa ne facem dramaticul inventar al prabusirilor,ducand pana la capat analiza falselor certitudini de ieri.

Exista un curaj moral sa infrunti prejudecatile,sa violentezi opinia publica caruia ii sacrifici o idee noua,si cu luciditate sa accepti prigoana pentru crima de a anticipa ceace,aceias opinie publica,va crede maine;dar si mai mare curaj se cere sa confrunti propriile tale idei cu realitatea noua creiata de vartejul evenimentelor si sa descoperi ca substanta ideilor tale este perimata si ca mentii doar coji fara miez.

Maturitatea politica a unui popor incepe din momentul cand poate,este capabil,sa supuna unei judecati critice orice actiune politica care se duce in numele lui,cumpanind cu grija interesul national,stiind sa intrevada consecintele unei idei care este agitata,opunand o rezistenta activa imposturii,nelasandu-se prada facila tuturor mistificarilor.O lipsa de pregatire politica ,de curaj al opiniei si,ceace este mai grav,de capacitatea de a-si forma o opinie,a caracterizat emigratia.

Au existat proteste,s'au formulat critici,dar toate aceste manifestari individuale,izolate,nu au putut fecunda o opinie capabila de a se traduce intr'o deciziune politica.Fara indoiala, exista o des orientare agravata printr'un complex de teama,dar nu mai putin inferioritatea politica este evidenta.A staruit o superstitie-o simtiai chiar la cei cari criticau mai inversunat toate scaderile asa zisului Comitet national-superstitia valabilitatii ideii de partid in designarea componentii lui.Era peste putinta sa clatini pe cineva,sa impui o sfortare de gandire pentru a examina in lumina tragediei romanesti problema unei actiuni de aparare a dreptului la o viata libera a poporului roman;existenta Comitetului national,zis Roman,scutia pe fiecare de obligatia de a mai gandi.Penibil examen de minorat politic !

Nici un moment nu m'am inselat asupra valabilitatii unui Comitet care avea la baza o impostura,nivi un moment nu mi-am facut cea mai slaba iluzie asupra posibilitatii de a realiza ceva cand componenta Comitetului spunea clar ce incapacitati au fost stranse la olalta.

Gestatia Comitetului a fost anevoioasa.Zece luni s'au targuit,atunci cand reflexele romanesti ar fi impus o imediata intelegere;nu era nevoie de cine stie ce calitati exceptionale pentru a-si da seama fiecare ce sentimente,ce ganduri-de idei nici banuiala-puteau sa inmanuncheze pe oamenii cari isi luau dreptul de a reprezenta interesele poporului roman.Tocmai raspunzatorii capitularii fara conditii,cari trebuiau sa fie eliminati,de drept,din orice reprezentare a intereselor romanesti pe care le tradasera,erau acei cari impuneau conditii,faceau discriminari,isi arogau dreptul de a elimina pe cine ar fi putut actiona in mod eficient pe plan international.Era de prevazut ca echipa capitularii fara conditii sa-si continuie opera criminala.

La 10 mai 1949 s'a anuntat,ca o mare victorie politica,formarea Comitetului National Roman. Imensa majoritate a emigratiei a avut naivitatea sa creada ca realmente acest Comitet va insemna o activa reprezentare a intereselor romanesti,fiecare Roman din emigratie incetand de a mai fi de isbeliste,simtindu-se ocrotit;oamenii cari s'au tocmit atata vreme se presupunea ca,in sfarsit,au regasit,intr'o cat de mica masura,simtul raspunderii.Lipsiti de cultura politica necesara,care nu se acumuleaza din asiduile participari la cocktailuri sau la sedinte de bridge, oameni de pripas in comunitatea nationala,fara nici un fel de comunicativitate cu drama poporului roman,era fatal ca oamenii capitularii sa reduca asa zisul Comitet national la o triviala

rodie.

Fara indoiala ca un om de buna credinta,strabatut de simtul raspunderii trebuia sa faca o ensa sfortare pentru a invinge desgustul si disperarea in fata unor abjecte interese fatis cile oricarei incadrari nationale.Generalul Radescu s'a inarmat cu toata rabdarea pentru a inge resistentele bandei buzestiene.Isi dadea bine seama ca sunt-citez propriile pareri ale eneralului-"oameni rosi de bolnavicioase ambitii,lipsiti de statele de serviciu si orice merit ce sa justifice ambitia de care sunt stapaniti"...."marginindu-si activitatea in a tese intigi meschine si a raspandi marsave calomnii,prilejuind astfel darea,de catre Romanii aflati pribegie,a unui rusinos spectacol.Nemultumiti cu atata,incearca,spre a-si acoperi si incapatatea si totala lor lipsa de patriotism,sa semene obstacole si in calea celor ce se trudesc realizeze ceva,manevreaza in toate chipurile in scopul de a-si creia titluri in temeiul cara sa poata reclama dreptul atunci cand se vor inapoia in tara,inchipuindu-si ca acei care ngereaza prin inchisori,le vor ingadui sa-si scalde din nou hoitul in baltoaca in care erau icinuiti sa se balaceasca"...

Acestea erau parerile generalului Radescu despre asa zisii exponenti ai ideii de partid,in nuarie 1949,dar a trecut peste fireasca repulsie cu gandul ca ar putea realiza,totusi,o repzentare a Romanilor si ca,odata satisfacute vanitatile,vor incepe sa lucreze cel putin sub boldul nemasuratelor lor ambitii.S'a inselat:nu era la mijloc numai stupide vanitati,pretenile unor nulitati ambitioase,mai erau si interesele legate de acel "fond" pe care generalul Radescu,intr'o corecta interpretare,il voia national,iar cei cari si-l insusisera il considerau ca un fond ce le apartine,nefiind obligati sa dee nimanui seama de felul cum inteleg sa-l ilizeze.

Reproducem din declaratia generalului Radescu citita in sedinta Comitetului National Roman din 27 martie 1950:

"Potrivit constituirii lui,ar fi fost inteles de la sine ca acest fond sa fie adus in patrimoniul Comitetului national imediat dupa formarea acestuia,pentru ca acest Comitet national era cum singurul organ calificat sa determine felul in care acesti bani disponibili urmau sa fie tilizati....Cerand explicatie de la domnii Visoianu si Creteanu,am primit acest raspuns:"Fondul a fost constituit pentru un scop special care nu poate fi desvaluit;in ce priveste felul n care aceasta urmeaza sa fie utilizat,aceasta este o chestie ce ne priveste exclusiv si noi u ne simtim obligati sa dam seama nimanui."

Care este scopul special care nu poate fi desvaluit nici macar presedintelui Comitetului ational Roman?

Pentru mine nu constituie o surpriza,deoarece este perfect in linia mistificarii dela Cairo,servind,prin sabotarea oricarei actiuni romanesti in afara hotarelor,exact aceleasi interese a si la 1944.Ce trebuie sa se mai intample,spre a ne convinge ca oamenii capitularii fara conditii au anumite angajamente luate?Fireste,intrebarea pe care orice Roman si-o pune este:cine i acopera de au atata cinica siguranta?Cine are interes sa-i acopere?Ce misterioase solidariati dau aceasta nerusinata indrasneala mistificatorilor de la Cairo,regisorilor capitularii ara conditii?Bluffeuri?Nu ne vom trudi sa descifram aceste enigme ale tradarii in continuare, eoarece timpul,mai repede decat si-ar inchipui cei care poarta raspunderea tragediei poporului oman,isi va lua sarcina de a lumina toate,dar absolut toate ungherele intunecoase ale conspiatiei de la 23 august 1944.In ce ma priveste,nu astept decat confirmari la ceace o deductie ogica,din faptele cunoscute,mi-a fost impusa.Toata atitudinea bandei buzestiene,violenta limagiului,lipsa de stapanire in tinuta indica ceva mai mult decat unele misterioase solidaritati.

Generalul Radescu a primit de la persoane particulare ajutoare banesti "in scopul de a ajua pe Romanii din emigratie aflati in mare lipsa.D-lor au considerat acest sprijin ca degradant" Din declaratia generalului Radescu).

De ce degradant?Citesc in ziarul "Le Figaro" (31 oct.1950):"200 de reprezentanti a 44 organizatii evreesti americane au adoptat un program dupa care evreii americani se obliga sa stranga in trei ani un miliard de dolari pentru instalarea emigrantilor in Israel si pentru a asigura desvoltarea economica a tarii".

De ani de zile contributia Evreilor americani pentru Israel a fost de 250 milioane dolari anual.Este cea mai pilduitoare manifestare de solidaritate nationala.

Pentru neapartenenta romaneasca a bandei buzestiene,orice contributie destinata ajutorarii pietilor pribegi romani este declarata "degradanta".Pribegii Romani agonizeaza prin spitale,se stovesc muncind ca salahorii,in disperare se angajeaza in legiunea straina ca sa piara nestiuti de nimeni undeva prin Tonkin,se imprastie in toate colturile lumii si nu gasesc nicaeri un sprijin,cel putin o vorba blanda,si toate acestea nu le ajung ticalosilor capitularii.S'a gasit cineva sa dee o picatura din ceace putea si trebuiasa dee pentru a alina cateva suferinti, ri acest putin,aceste firimituri cazute de la masa imbelsugata a provocat esirea violenta,nuviincioasa a lui Creteanu.

Daca nu ar fi marturia generalului Radescu,de o nediscutata corectitudine,asi fi inclinat sa pun la indoiala,dar ma intreb ce s'a intamplat,ce a intervenit pentru a transforma pe un o de o excesiva urbanitate in raporturi,sfios(cand vorbiai cu el rosia ca o domnisoara)punand o deosebita grija in alegerea fiecarui cuvant,intr'un parlagiu.Era acea sfiala pe care o avea Creteanu inainte de 1944 o simpla masca fixata cu o actoriceasca arta pe un hidos caracter?Da analiza metamorfozarii acestui individ nu prezinta nici un interes,retinem doar faptul brutal in aprecierea delapidatorilor fondului national,creiat de maresalul Antonescu pentru a sustin peste hotare lupta Romanilor contra cotropirii rusesti,este degradant sa se primeasca ajutoar destinate Romanilor pribegi.

Degradant,in judecata noastra,este faptul ca aceste ajutoare sunt doar firimituri svarlite de la mesele imbelsugate.In afara de cele 30 de milioane de dolari apartinand Elenei Lupescu, suma stransa,precum se stie,din munca ei,mai exista,fara exagerare,alte zeci si zeci de milio ne de dolari scosi din vreme din tara si depusi la Banci.A identificat cineva o solidaritate acestor detinatori de bani cu cauza romaneasca?In ce moment s'a manifestat apartenenta lor ro maneasca?Imi povestea,la Paris,profesorul Protopopescu,ca adresandu-se unuia dintre beneficia rii acelei formidabile exploatari "Horapul",si cerandu-i sa cumpere un potir pentru un preot roman care se ducea in Argentina,chemat de colonia romaneasca sa duca mangaiere crestina sufl telor necajite,acesta a inceput sa sa vaicareasca ca a avut cheltuieli mari ca sa-si scoata u frate din Romania si deaceia nu poate sa dee nimic.Potirul costa numai 8000 de franci,iar ace nemernic platea apartamentul la hotel 4000 franci pe zi.Dintr'o bista tabacarie aflata intr'u orasel de provincie,unul din tovarasii panamalei "Horapul" scosese din tara o mica suma de 600.000 dolari,si era tare nenorocit.Numele nu interesaza azi.Maine,insa,toti "acesti nenoro citi" vor fi chemati sa dee unele legiuite socoteli natiunii.Nu este un caz izolat,sunt sute alte cazuri de beneficiari ai muncii romanesti,cari azi,nu se "degradeaza",cum spune delapida rul Creteanu,sa vina in ajutorul pribegilor aflati in mare lipsa.In momentul in care poporul man nu a mai putut fi exploatat,stors,ventuzele imbibate s'au desprins;nici un moment nu le-a trecut prin minte ca apartenenta lor la comunitatea romaneasca,multumita careia si-au putut c vernisi bani in bancile elvetiene si americane,le impune anumite obligatii.Iar cand,rara avis se gasesc unii cari ajuta,fara indoiala intr'o neinsemnata proportie fata de mijloacele de ca dispun,provoaca furia bandei buzestiene.

Generalul N.Radescu nu si-a pus intrebarea de ce orice incercare de a face ceva pentru ca sa romaneasca irita,provoaca explozia de mitocanie a oamenilor capitularii?Ori tocmai in acea ta sta cheia ermei.

Cu ocazia procesului agentei bolsevice Judith Coplon,s'a facut cunoscut ca generalul Rade cu a avut contact cu miscarea subterana din tara.Ori,aceasta actiune,in aprecierea bandei bu zestiene,este compromitatoare pentru "scopul special care nu poate fi desvaluit".Chiar naivii Romani vor pune intrebarea:atunci care este menirea Comitetului national?Raspundem noi:sa cam lese operatia de sabotare a oricarei rezistenti,conform unor obligatii pe care troika tradari Gr.Niculescu-Buzesti,C.Visoianu si Al.Creteanu-le-a luat fata de complicii operatiei de la 23 august 1944.

Banuiesc ca cel putin o parte dintre Romanii aflati in emigratie au citit cartea ziaristu american Reuben Markham "La Roumanie sous le joug sovietique",scrisa dupa informatiile date d Iuliu Maniu.Cartea cuprinde suficient material care sa fi facut sa tresara pe Romanii cari au citit-o,determinandu-i sa analizeze urzeala Azevului Buzesti.Nu odata am citit si recitit pag nile 63-64 in care Markham vorbeste de participarea la lovitura de Stat a unui "om misterios, un oarecare"Spataru",pe care il vom regasi mai departe.Era un dezertor din armata romana,pe c re Moscova il trimisese la Bucuresti sub numele de "Bodnaras".Aceasta afirmatie a lui Markham nu a fost desmintita.Numai ca acest "petit detail dans l'organisation du coup" sta explicatia unor prudente taceri,ca si a /in/intregii atitudini a bandei buzestiene.Daca troika tradarii ar indrazni sa manifeste o atitudine asa cum o cer interesele cauzei romanesti,acel "om miste rios",un oarecare "Spataru",adica Bodnaras,ar vorbi.Ce Dumnezeu,pribegia nu a idiotit pe Ro mani ca oprindu-se asupra acestui "petit detail dans l'organisation du coup" sa nu-si puna in trebarea:cum se gasea "Spataru-Bodnaras"in ziua de 23 august 1944 in Bucuresti?Fusese parasu tat acest agent al N.K.V.D.ului chiar in ziua fatala?Prin ce miracol Spataru-Bodnaras a reusi sa adune comunistii in aceeas zi,ca sa participe la lovitura de Stat,-si in acelas timp sa se puna in contact cu Gr.Niculescu-Buzesti,regisorul loviturii?Pentru orice om de bun simt este evident ca agentul N.K.V.D.ului se gasea de mai multa vreme in tara.Primele parasutari au fost facute de Rusia sovietica la inceputul lunii mai;generalul Picki Vasiliu,comandantul jandarme riei,imi spunea la acea data,deci cu patru luni inainte de a pune in practica "ce petit detai du coup",ca din informatiile lui Rusii au parasutat prima echipa sub conducerea lui Bodnaras. Numele nu-mi spunea nimic in acea vreme si ingrijorarea generalului Vasiliu mi se parea exage rata.Parasutarile s'au continuat.La sfarsitul lui iulie,cativa Rusi au fost parasutati la Ols

nesti unde se afla maresalul Antonescu.Din marturisirile celor cari s'au predat reiesia ca misi unea lor era sa asasineze pe maresal.La ce data a fost parasutat Bodnaras,o stie el si desigur o stie C.Visoianu,cum o stia prea bine Gr.Niculescu-Buzesti.Deci contactul a fost luat cu mult inainte de lovitura de Stat,Bodnaras fiind omul de legatura cu Rusia sovietica.Versiunea data troica tradarii poate fi in orice moment spulberata de "misteriosul om" cu numele Spataru, care,daca ar vorbi,ar face sa se cutremure orice Roman afland adevarul.Romania a fost predata usiei sovietice de oameni cari jucau cartea ruseasca.Tacerea complicelui Bodnaras este condiți nata de sabotarea tuturor actiunilor ce s'ar intreprinde peste hotare.Cand generalul N.Radescu a indraznit sa tina contact cu rezistentii,sa incurajeze miscarea subterana din Romania,e care de mirare ca C.Visoianu si Al.Creteanu sa fi devenit de o insultatoare agresivitate,facand tot ce le era posibil spre a inlatura de la presedentia comitetului zis national pe cel care putea determina pe Bodnaras sa rupa pactul tacerii si sa povesteasca,in lux de amanunte participarea lui la lovitura de Stat din 23 august 1944?Si atunci...

Exista un pact intre troika tradarii si Bodnaras;acest pact ii obliga sa parodieze o atitu dine si sa ocoleasca cu grija tot ce ar dauna intereselor rusesti;obligator ei executa pactul sub sanctiunea destainuirilor conciliabulelor care au precedat lovitura de Stat.Atata sfortare pot face pribegii Romani,fara sa se teama ca vor avea congestie cerebrala,doar sa citeasca si sa mediteze asupra paginilor 63-64 din cartea lui Markham,pentru a intelege origina tragediei poporului roman ca si atitudinea oamenilor capitularii fara conditii.Gandesc,se misca,vorbesc sub teroarea fostului complice Spataru-Bodnaras;un gest,un cuvant imprudent si sanctiunea vine automat;colaboratorul loviturii de Stat va vorbi.

Echipa capitularii fara conditii este prizoniera propriului ei trecut si apar logice condi tiile puse de Creteanu si Visoianu la alcatuirea Comitetului national:sa fi fost ministru dupa 23 august 1944,adica solidar cu actul capitularii.De ce ne-ar surprinde ca in memoriul adresat in numele Comitetului national roman Conferintei celor patru mari puteri in iulie 1949 nu s'a mentionat retinerea de prizonieri romani si deportati politici in Siberia,trei ani dupa semna rea zisului tratat de pace si nici nu s'a pomenit de deportarea in masa a ofiterilor Romani in ceputa in mai acelas an?Totul intra in "scopul special care nu poate fi desvaluit" dar pe care incet,incet chiar cea mai nevoiasa inteligenta romaneasca va sfarsi prin a-l identifica:pactul tacerii impus de fostul complice Bodnaras.

Generalul N.Radescu,publicand declaratiile,a spart abcesul.Si stropii de puroi au tasnit cu miros infect de descompunere.

Declaratia generalului Radescu pune intr'o lumina cruda ceace se ascunde in dosul acestui de cor mincinos care se numeste Comitetul National Roman;forfoteala de nulitati crispate de ari vism,oameni indiferenti la suferinta poporului roman cu care nu au absolut nici o legatura suf leteasca,gata de a-l negocia cum negociaza geambasii vitele in obor,preocupati nu de cine cum para vitele ci de pretul pe care-l pot obtine.

Distinsii,stilatii,rafinatii de la Externe cu vocabular de taverna si orizont spiritual de bordel,apar in toata goliciunea;generalul Radescu ii scoate la rampa ca sa-i aplaudam,ca sa ne mangaiem sfasiatele noastre suflete cu aceasta adiere de idealism pur,ca sa-i luam de exemplu si dominati de maretia morala a acestor exponenti ai ideiei de partid sa ne rascolim puterile istovite pentru a gasi in noi o noua vointa eroica inchinata Patriei.

Acum fiecare Roman pribeag stie ce echipa politica se reserva tarii:idealista cu tarif,indi ferenta la toata suferinta natiei ale carei strigate ni se infig noua in inimi ca lovituri de pumnal.

Troika buzestiana sta gata,cu acelas gand de bine pentru nenorocitul popor roman ca si troi ka Anei Pauker.

Comedia poate sa continuie.De pe maidanul vagabonzilor se poate recruta,contra cost,claca care sa aplaude;dar fiecare pribeag va repeta cu Victor Hugo:

Et j'appelle cela fange,par euphemisme.

Pamfil S E I C A R U

C O N S T I T U T I A S I P A R T I D E L E

Post scriptum la "Guvernul Marghiloman-O legislatura anulata.

Aratam in articolul precedent ca legislatura Parlamentului ales in 1918 a fost anulata deoa rece prezenta trupelor de ocupatie facea inexistenta suveranitatea nationala,transformand gu vernul intr'o simpla administratie a ocupantului prin persoane interpuse.Numai faptul prezentei trupelor inamice pe teritoriul national constituie o tacita presiune asupra vointei nationale, lipsind,deci,guvernul de legalitate si reducand toate actele lui la simple ordonante ale ocu

pantului.

In desbaterea amnistiei,care a avut loc la 6 noembrie 1950,in Adunarea Nationala franceza,d P.H.Teitgen,fost ministru de justitie,a spus: "Acolo unde nu mai exista suveranitate nationala ci ocupatie straina,nu poate sa existe guvern legal;Vichy nu era decat un secretariat,transmitand spre executare ordinele Reichului si nu este permis sa se pretinda ca colaborarea nu era decat un delict de opinie."

Fata o confirmare a exactei interpretari date in 1919 asupra valorii guvernului si Parlamentului ales in mai 1918 cand doua treimi din tara erau ocupate de Germani;desi armistitiul real incheiat in noembrie 1917(la 23 aug.1944 a fost o capitulare fara conditii camuflata la 12 septembrie printr'un pretins acord de armistitiu) a functionat exact in termenii acordului,suveranitatea nationala nu mai putin a incetat sa existe.

Sa nu uitam ca dupa 23 aug.1944 comandamentul fortelor sovietice declara in comunicate ca "elibera orasele Romaniei",deci executa operatia de ocupatie.Ce mai ramanea din suveranitatea Statului roman? Exista casa romaneasca ai caror pereti sa nu fi fost stropiti de sangele nenorocitelor victime ale bestiilor liberatoare?Atunci? Pentru eroii capitularii si pentru toti colaborationistii ocupatiei rusesti,de toate gradele si de toate categoriile,le oferim spre meditatie interpretarea data de dl Teitgen,fost ministru de justitie al Frantei:acolo unde nu mai exista suveranitate nationala ci ocupatie straina,nu poate sa existe guvern legal.

Orice Roman poate trage concluziile politice.

Palma -Mallorca 5 noembrie 1950 Pamfil S E I C A R U

S T I R I , F A P T E , C O M E N T A R I I

* Lausanne 16 noembrie 1950.Princesa Ana de Bourbon-Parma,sotia fostului rege Mihai al Romaniei,a dat nastere unei fetite,eri,la ora 17,intr'o clinica din Lausanne.

Mama si copilul sunt in perfecta sanatate.

(Le Figaro,17.11.1950)

* In seara de 11 noembrie a.c. in cadrul comunicarilor facute la Centrul de Cercetari din Paris,dl N.Caranica a facut o comunicare cu titlul:"O incercare de revalorizare a poesiei lui Vasile Alecsandri".

A participat Alteta Sa Regala Principele Nicolae al Romaniei. Dl Vuia,secretarul general al Centrului arata care va fi programul de lucru al Centrului pe anul acesta si aduce multumiri A.S. Regale pentru sprijinul moral si material dat Centrului de Cercetari stiintifice romanesc de la Paris.Participantii au aplaudat calduros pe A.S.Regala.

Intrucat subiectul comunicarii dlui Caranica este literar,vom reveni pe larg in numarul nostru literar.

* Am primit la redactie volumul de poesii al lui Mihail Eminescu,volum imprimat in excelente conditii technice in Spania,sub ingrijirea dlui prof.Rauta. Opera dlui Rauta-fara sa scada cu nimic din meritele celor care au imprimat in Germania poesiile lui Eminescu la multiplicator-este un fapt care marcheaza o data in propaganda romaneasca peste hotare.Nu e nevoie sa mai spunem ca beneficiarii nu au contribuit cu nici un ban din "fondul de propaganda".Cineva ne-a spus ca dl Rauta are bani si deci a putut sa-si permita luxul de a imprima poesiile poetului national.Noi nu stim daca dl Rauta este bogat sau sarac:dar chiar daca ar fi bogat,meritul dsale ramane cu nimic micsorat.Sunt destui Romani bogati cari fac alte lucruri decat sa tipareasca poesiile lui M.Eminescu.Vom reveni in numarul literar.

* La Lausanne apare o revista anticomunista numita "Defense de l'Europe".In fiecare numar al acestei reviste,se gaseste o bogata informatie asupra tarii noastre,articole,etc..

*In Elvetia,la Geneva se afla o romanca vajnica.

E vorba de : dna Lucia Bourgeois-Popovici.Nici susnumita doamna nu este o beneficiara a "fondului cu o destinatie speciala-propaganda".Din contra,munceste din algreu,si din putinul ce-l castiga,ajuta pe cei in nevoie.Am aflat ca in primavara aceasta a fost la Paris unde a consultat bibliotecile franceze in vederea unei lucrari asupra folklorului romanesc.Si cu toate ca era ocupata,a gasit putin timp pentru a vizita in spitale cativa Romani bolnavi.Cel care mi-a dat aceste informatii,mi-a aratat o scrisoare in care dna Bourgeois-Popovici se interesa de starea sublocotenentului Dumitriu,bolnav de vreme indelungata si pe care dsa il vizitase.

Daca negandim ca dna Bourgeois e fiica tribunului Aurel Popovici,al carui mormant se afla in Geneva,nu mai avem de ce ne mira.Pe mormantul tribunului sta scris: Aurel Popovici,patriot roman:mort sarac.

Noi nu stim ce crezi stimata dna despre Chemarea.Chemarea,se inclina cu respectul si admiratia cuvenita adevaratilor Romani.

* De la Buenos Aires am primit o brosura publicata de dl Vintila Horia in limba germana,intitulata:Rasse und Religion in der Entwicklung der rumanischen Literatur.

*In colectia Chemarea Literara a aparut placheta de versuri intitulata:Ingerul isi cauta steaua,de dl Nicolae Novac.

C R O N I C A E X T E R N A

Rusia sovietica a devenit foarte activa pe planul diplomatic,multiplicand demersurile pentru a reia din nou confuzia care i-a inlesnit toate operatiile de la 1945 si pana azi.Dupa nota adresata Frantei,Angliei si Statelor Unite prin care cere o noua reuniune a celor patru puteri pentru a relua in discutie problema Germaniei,la O.N.U. delegatia sovietica a supus Comisiei politice a Natiunilor Unite o rezolutie menita sa dee o definitie agresiunii.Romania a cunoscut in iunie 1940 ceace inseamna ,ca asigurare,o definitie a agresorului,definitie pe care Rusia sovietica o semnase cu toata solemnitatea.In iulie 1933,dupa propunerea tot a Rusiei sovietice a semnat la Londra Conventia de definire a agresiunii de catre Estonia,Letonia,Polonia,Romania,Turcia,Persia,Afganistan si Finlanda.Din cele opt State semnatare,cinci au fost atacate de Rusia sovietica.Faimoasa Conventie prezentata de N.Titulescu naivitatii romanesti ca o garantie pentru a linisti ingrijorarile in ceace privia frontiera Nistrului a fost o simpla manevra initiata de Moscova cu intentia sa opuna aceasta grupare de State pactului celor patru mari puteri-Anglia,Germania,Franta,Italie-cum o marturiseste Vladimir Potiomkin in "Histoire de la Diplomatie"(vol.3 pag.484)

Noua manevra pe care o incearca 17 ani mai tarziu are ca obiectiv o disociere a unitatii de existenta fata de imperialismul mongolo-sovietic,unitate pe care Statele Unite sunt pe cale de a o realiza.Citind cu atentie propunerea sovietica desprindem grija de a impiedica o interventie a Natiunilor Unite in cazul unor miscari revolutionare sau a unui razboiu civil.Adica:daca polonezii s'ar revolta si vointa de libertate ar incendia constiinta nationala,Rusia sovietica sa nu fie turburata in represiunea pe care ar executa-o,conform fioroaselor ei traditii si asa cum bata spune ,intr'o ambianta de indiferenta generala occidentala,ca si Zuvarov:"Linistea domneste la Varsovia".

In realitate Moscova se sforteaza sa determine toate diversiunile posibile in Asia de teama ca careo are de o eventuala-noi o numim sigura-insurectie in coloniile care i s'au asigurat in Europa prin acordurile de la Teheran si Yalta.Moscova vrea sa acapareze puterea Statelor Unite in Asia spre a nu fi impiedicata sa execute masacrele represiunilor pe care stie prea bine ca va fi obligata sa le execute in Europa,spre a impiedica popoarele sclavizate sa-si recapete libertatea.

De altfel,discursul rostit de maresalul Budienny cu prilejul celui de a 33-a aniversare a revolutiei din octombrie lamureste sentimentele ce colcaie in sufletul celor cari compun Sahadrimul imperialismului bolsevic.Dar comedia diplomatiei nu exclude continuarea notelor in cari nimeni nu mai crede.

*

Ziarul oficial bulgar a publicat un decret in virtutea caruia cetatenii sovietici locuind in Bulgaria vor putea sa exercite,fara autorizare prealabila,functii in intreprinderile private,in cooperativele Statului si in orice institutie oficiala.Exact regimul colonial.Moscova nefiind figura de fidelitatea comunistilor bulgari,incadreaza toata structura politico-administrativa a Bulgariei cu Rusi. Dispare in celelalte continente regimul de exploatare colonial si se consolideaza in Europa.Cine isi poate inchipui ca o asemenea situatie poate dura?Toate regimurile de penetenciar impuse de Rusia sovietica in Statele ocupate stau pe lazi de dinamita;va fi suficient o scanteie ca cea mai infloratoare insurectie sa svarle in aer zidurile temnitelor.De aceasta explozie se teme Rusia sovietica,dar tocmai aceasta teama nu a retinut atentia puterilor occidentale care isi imagineaza ca este necesar sa se faca propaganda apologetica in favoarea libertatii unor sclavi cari munceso sub lovituri de knut.

In loc de emisiuni radiofonice,daca s'ar da Bulgarilor arme,isi inchipuie domnii de la O.N. ca ar ezita Bulgarii un moment sa execute pe toti Rusii aflati pe teritoriul lor?

Si exact aceiasi situatie este in Polonia,Cehoslovacia,Ungaria,Romania,Letonia,Estonia,Lituania si,ceva mai mult,chiar in Ucraina.

Dar diplomatii n'au nici curaj si nici imaginatie.

*

"Le Figaro" continua publicarea "Memoriilor de razboiu" ale dlui W.Churchill.Pentru a fi reprodus portretul pe care il face generalului de Gaulle.

"Stiam ca el nu era un prieten al Angliei.Dar am regasit intotdeauna in el spiritul si conceptiile pe care cuvantul "Franta" va evoca etern de-a lungul paginilor istoriei.

"Nu intelegeam si admiram,iritandu-ma in acelas timp,atitudinea lui aroganta.Era un refugiat,un exilat,un condamnat la moarte,depinzand cu totul de buna vointa a guvernului britanic si

de asemenea,in acel moment,de bunavointa Statelor Unite.Germanii cucerisera tara lui.Nu avea nicaeri un punct unde ar fi putut sa-si puna solid piciorul.Dar aceasta nu avea nici o importanta.El brava lumea intreaga.Totdeauna,chiar cand conduita lui era mai iritanta,el parea ca exprima caracterul Frantei,o mare natiune cu toata mandria ei,autoritatea si ambitia ei".

Nu se poate imagina un mai frumos elogiu facut unui exilat politic.In cele mai vitrege momente,obligat sa primiasca azil si sprijin,oricare exilat este obligat,pentru a fi respectat, sa reprezinte cu demnitate tara lui.Cum ar putea sa mai impuna respect,un exilat care nu s'ar respecta el in primul rand.Fara sa vrei te gandesti la puzderia de nulitati politice ale emigratiei noastre a caror unica misiune nationala este sa-si ponegreasca,ori unde pot,compatriotii cu o insistenta dezonoranta.Ne mai putem mira ce putin loc tine in preocuparile Occidentului Romania?

Nu putem cere Occidentului sa stie ca C.Visoianu era literalmente un inexistent om politic pana la aprilie 1944,sau ca Augustin Popa este un biet tarcovnic de la Blaj,etc.Ori,avand asemenea reprezentanti ai Romaniei,de ce ne-ar surprinde ca suntem socotiti ca popor bun pentru fi trecut la gunoiul istoriei?Ne-am lasat definiti ca natiune prin cele mai josnice exemplare sa nu ne revoltam dar ca nu preocupa pe nimeni,absolut pe nimeni,soarta Romaniei.

Sa incepem prin a smulge din noi duhul ticalos al Fanarului si a ne elibera de complexul d inferioritate politica legata de umbra umilitoare a Sublimii Porti.Toata politica noastra externa,in ultimii 12 ani,a purtat pecetea lipsei de demnitate.Rezultatele sunt elocvente chiar pentru idioti.

S p e c t a t o r

T R I B U N A L I B E R A

Primim spre publicare:

Paris 11 Noiembrie 1950

Domnule Director,

Va rog sa aveti extrema amabilitate de a publica aceste randuri in numarul viitor al ziarului Domniei Voastre,fiind bine inteles ca-mi iau intreaga raspundere.De altfel aceasta scrisoare a fost adresata tuturor ziarelor romanest.

In ziua de 8 noiembrie 1950,la cererea catorva persoane cari se pretindeau sau poate ca erau membri ai Partidului National-Taranist si al comitetului "Caroman",un Te Deum a fost celebrat la Biserica Romaneasca din Paris,rue,Jean de Beauvais.Domnul Gheorghe Rautu a profitat de aceasta ocaziune pentru a tine un mic discurs,iar Archimandritul Martinian Ivanovici a oficiat slujba.

Facand abstractie de primul,Domnul Rautu,ex-bancher nascut la Herta si care nu prezinta nici o importanta,tin a aminti fidelilor Romani ca cu ocazia "Congresului Romanilor" tinut la Paris in Noembrie 1947,Archimandritul Martinian Ivanovici incadrat pe estrada de catre dnii Cachin,Villon si de dna Cotton,s'a solidarizat cu oratorii comunisti cari cerusera condamnarea lui Iuliu Maniu.

Au luat parte la ceremonia din 8 Noembrie curent,in primele randuri si inclinandu-se profund in fata Arhimandritului urmatorii:

Domnul Mihai Rautu(nascut ca si varul sau la Herta) si dl Bunescu,ambii membri ai Partidului National-Taranesc.

Vintila Potala(nee Filat) si domnul Maria Bunescu(ne Moruzi).

Domnii Micu si Juvara de la Caroman.

Domnul Franasovici(ne Tatarascu) si Ionel Soneriu(ne Creditul Minier) de la Hotel Georges asasinati in Romania.

Parintele Capros care tocmai aflase la Vatican ca 700 de preoti catolici si uniati fusesera

Domnul Hiott(ne Vichy) si Ciotori(ne membru al Academiei).

Doamna Georges Caranfil si domnul(ne Filiti-Helsinky).

Vazuti din spate ,erau profesorul Bals(ne Marinesco),un oarecare Manuila(nenascut),un maior avortat Gherghel Arpad si insfarsit un alt oarecare Bejan care ezita intre Vintila si Martinian. A fost remarcata absenta multor importanti National-Taranisti precum si aceia a invitatului 2Caromanului",Mr.Royall Tiler trimisul special al comitetului "Free Europe".

Si a fost remarcata ,mai ales,absenta masei compacte a Romanilor.Aceasta pentru ca sa nu se uite.

Primiti va rog Dle Director,asigurarea stimei si consideratiei ce v'o port.

Leon Negruzzi

Presedintele Asociatiei Oparhiei Romane din Occident

A l t e i n f o r m a t i i

* Corespondentul nostru din Germania ne trimite urmatoarele:

La chemarea Asociatiei Generale a Studentilor Romani din Germania,un mare numar de Romani din zona americana si delegati ai Germanilor originari din Romania,s'au adunat in seara zilei de 8 nov.1950 la Munchen pentru a sarbatori onomastica M.S.Regelui Mihai I al Romaniei.Festivitatea a fost deschisa de dl Ing.Romul Vuia Presedintele Asociatiei Generale a Studentilor Romani din Germania.

In sala arhiplina,S.Sa Parintele Dr.Flaviu Popan a oficiat un Te Deum.Intreaga asistenta a intonat apoi Imnul Regal.A urmat cuvantul festiv rostit de dl dr.Constantin Sassu care a omagiat pe M.S.Regele Mihai I urandu-i sa revina cat mai neintarziat pe Tronul stramosesc,ca Rege eliberator de Tara si Monarch Providential,Destelinitor de valori care va implini nazuintele cele mai curate ale Neamului intreg,calit prin suferinta si renascut in spirit.

Corul studentilor a cantat apoi "Pe-al nostru Steag e scris unire","Desteapta-te Romane" si "Trei Culori".

Dl Dr Constantin Sassu Presedintele Comitetului Central al Romanilor din zona americana a Germaniei a multumit apoi celor prezenti pentru numeroasa participare.

* Un cititor din Austria ,ne trimite:

In ziua de 11 nov.la ora opt seara,in sala "Jagermaier" in prezenta unei asistente de peste 1000 de persoane,Romani si Germani din Romania,majoritatea in costume nationale,s'a desfasurat programul inchinat onomasticei M.S.Regelui Mihai I.

Serbarea a fost deschisa cu "Imnul Regal" intonat de fanfara orasului Linz si de toata asistenta.Apoi dl Ing.Leonte Cojocaru,Presedintele Comitetului ACRAS,in cuvantul de deschidere,aduce multumirile si salutul Romanilor,autoritatilor austriace si americane prezente,explicand insemnatatea pentru noi Romanii a zilei de 8 nov. A urmat apoi un program de coruri si recitari.

Dupa aceia dl Gogu Gheorghiu,Secretarul General al ACRAS-ului,in aplauzele frenetice ale celor de fata,vorbind despre ziua de 8 nov.pune accentul pe necesitatea de a ne pastra treaza constiinta nationala si de a ne otali fortele pentru lupta de eliberare a neamului de sub jugul bolsevic. In aplauze nesfarsite,vorbitorul termina strigand:Traiasca Romania !

Muzica si multimea cu lacrimi in ochi,intoneaza "Pe-al nostru steag e scris unire".

* Postul pe unde scurte Ankara,transmite in fiecare seara un program de stiri si comentariu in limba romana la ora 17,45 ora G.M.T. coresunzatoare la ora 19.45 ora Romaniei,pe o lungime de unda scurta de 31,7 megal cu 9465 k.c.

Radio Ankara roaga din partea auditorilor sai sa comunice prin scris,sugestiile si observatiile lor cu privire la emisiunea in limba romana,pe adresa:Radio Ankara,Sectia Romana,Ankara -Turcia.

Comitetul Episcopiei romanesti din America a lansat un apel pentru strangerea unei sume de 10.000 dolari,in scopul de a se ajuta refugiatii romani.

Gestul fratilor nostri din America merita recunostinta exilatilor.Numai daca acesti bani vor fi trimisi unor autoritati in afara de partidele politice,pentru a fi impartiti.Daca se va proceda ca si pana acuma,vom vedea cum se impart banii partizanilor politici,adica, va lua vreo 30.000 popa Ivanov,vreo 30 dl Hotratiu Comanici,vreo alte 30 marele poet Ion Velicu etc.Cat priveste bolnavii,invalizii, batranii,etc.se pot multumi si cu 4000 de franci.Atragem atentia parintelui Trutza ca nu ne arde de glume:spunem purul adevar.Asa s'a procedat in trecut.

S'ar putea intampla ca seful de generatie sa aiba de data aceasta pretentii mai mari:ce va lua,va trebui sa imparta cu o oarecare Yvonne Blanc.

* Dimitrie Negulescu,profesor la Facultatea de Drept din Bucuresti si judecator la Curtea Permanenta De Justitie Internationala de Justitie din Haga intre 1929 si 1946,a murit la Paris si a fost inmormantat in ziua de 11 nov. 1950.Familia decedatului a donat 50 de bonuri de masa si 2000 de franci cantinei partidului national taranesc de la Biserica ortodoxa romaneasca din Paris.

*Dl general N.Radescu,este asteptat la Paris.Dsa a intarziat la Washington,in vederea elaborarii planului de lupta contra delapidatorilor de bani publici precum si a sustinatorilor lor.Toti Romanii cinstiti sunt cu ochii atintiti asupra batranului general.Noi ii spunem incaodata:Atentie dle general.Orice pas gresit e fatal.Fereste-te in special de lingusitori.

*Am primit la redactie: Vestitorul;La Nation Roumaine;Selia;Neue Heimat;Ost-Probleme.

In sfarsit,ziarul Vestitorul deschide si el focul asupra tradatorilor si in pozitie contra "capitularii" de la 23 august 1944.Ne-a facut placere gasind in Vestitorul,pentru prima data,intrebuintat cuvantul "capitulare".

****

Cititi si sprijiniti Chemarea.

Cereti la redactia Chemarii sau la corespondentii nostri: Dotla-Dien que des cendres de Pamfil Seicaru si romanul Quelque part sur le Dniestr de N.S.Govora. Anuntam pe cititorii nostri din provincie sau strainatate da le trimitem la cerere orice carte romaneasca.

I N V A R F D E S A B I I

* In tara a fost consacrata o luna intreaga prieteniei romano-sovietice.Adunari festive,discursuri,asistenta manifestand cu entusiasm delirant(cine nu delireaza de amor pentru Rusia sovietica pierde cartela de paine)"pentru marea Tara a Socialismului victorios si sprijinitoare a tarii noastre si pentru marele Stalin,cel mai bun prieten al poporului roman".Cel care nu subscrie la aceste superlative,cel care nu crede in "balsoi" este imediat acuzat:agent al imperialismului capitalist american si supus metodelor de investigatie psichanalitica bolsevica.

Dintr'o corespondenta trimisa din Iasi de Agerpress,desprindem aceasta descriere a festivalului care a avut loc in ziua de 8 oct.in sala Teatrului National:

"Scena era dominata de un mare portret al tovarasului Stalin,sala era pavoazata cu drapele sovietice si romanesti si cu lozinci care exprimau dragostea si recunostinta poporului nostru fata de eroicile popoare sovietice si fata de genialul conducator al popoarelor".

La Cluj,serbarea a avut loc in sala teatrului maghiar:"au fost prezenti numerosi oameni ai muncii de la intreprinderile din localitate,precum si cadrele de conducere ale aparatului de Stat,ale organizatiilor de partid si de masse. In limba romana a luat cuvantul tov.prof.univ. Ioan Negrea".Fara indoiala ca tov.prof.a tinut un discurs asupra dialecticei marxiste in raport cu pingelirea ciubotelor rusesti.

La Bucuresti tov.Nicolae Tesa,secretar general al Arlusului,"a aratat ca succesele obtinute de poporul muncitor de la 23 august si pana acuma nu ar fi fost posibile fara eliberarea tarii noastre de catre glorioasele armate sovietice si fara ajutorul pe care l-am primit in permanenta din partea Uniunii Sovietice".

N,mai pana in 1946,Rusia sovietica a luat din Romania peste doua miliarde franci aur,fara sa se mai socoteasca jefuirea particularilor;si in fiecare an exploatarea a fost mai organizata, mai feroce.Dintre toate tarile zise satelite, Romania a fost cea mai jefuita,dar nerusinarea tovilor nu cunoaste limite.Ceace retinem insa este perfecta comunitate de apreciere dintre comunisti si eroii capitularii fara conditii; 23 aug.este ziua eliberarii noastre.Cel putin comunistii sunt consecventi atunci cand iau ca premiza 23 aug.ziua eliberarii,accepta cu entuziasm silogismul tradarii.

Luna prieteniei romano-sovietice a produs,din informatiile noastre,exact efectul contrar;toata abjecta mascarada a slugilor ocupantului n'a facut decat sa adanceasca ura Romanilor,redusi prin actul de curaj si intelepciune politica de la 23 aug.,la sclavie.Scrasnesc din dinti si asteapta.

* Un cititor ne trimite cateva exemple,intarind prin aceasta teoria juramantului de credinta,facuta de colaboratorul nostru capitanul Vrabie.Cititorul ne arata ca au fost ofiteri care au depus juramantul si Republicii,dupa abdicarea regelui Mihai.Si acesti ofiteri,indraznesc sa taxeze de tradatori pe cei ce au refuzat sa depuna juramantul catre guvernul Sanatescu imediat dupa 23 august. Sunt multi juratori de profesie in strainatate.Ne multumim deocamdata sa dam numele a doi:Colonelul Neferu,care a depus juramantul de credinta catre RPR si a functionat ca sef al unui cerc de recrutare.A devenit rezistent numai dupa ce a fost dat afara.Astazi,bineinteles,este un aprig regalist.Al doilea,este cine arecrede?-generalul de gimnastica suedeza.Deci Capitanul Vrabie,are dreptate:in armata romana,juramantul de credinta ajunsese o forma goala.

* Ziarul "Le Monde" din 3 nov.publica o nota prin care lamureste mapamondul "Pourquoi mr. Andreescu(spre disperarea dlui Economu si pe acesta il cheama Andreescu cum il cheama pe directorul defunctei fituici "Era noua",Visan,) a choisi la liberte".Sluga marsava a fost rechemata din postul pe care il ocupa ca insarcinat de afaceri ale Romaniei ocupate la Haga,si,cum era de asteptat,individul a refuzat sa se intoarca in tara;avea insa nevoie de toaleta ideologica,adica sluga ticaloasa imbraca toga demnitatii peste livreaua de eri. "Le Monde" publica o explicatie a motivelor care au determinat pe tovul Andreescu sa redevina domnul Andreescu.Citam:"este in fond, drama unui comunist,solid ancorat in ideologia lui si cu hotarare atasat idealurilor de justitie sociala,care refuza sa devina un lacheu,un curtezan,un ajutor de calau,si mai mult,nu poate sa-si invinga naivitatea de a crede ca are dreptul sa spuna conducatorilor lui ceace crede".

Orice sluga concediata isi afla imediat demnitatea;de la 1945 am inregistrat aceste regasiri,acest refuz de a fi lacheu sau ajutor de calau,dar toti acesti tovarasi si partasi la crimele savarsite contra poporului roman nu si-au regasit constiinta morala decat atunci cand au fost congediati.Care diplomat roman-nu mai vorbim de cei numiti dupa 23 aug.1944-a demisionat in semn de protest la 1 martie 1945 cand a fost instalat guvernul Grozea?Toti au facut exces de zel.toti au trimis la Bucuresti asigurarile lor de devotament si respect.Indata ce au fost rechemati au descoperit crimele pe care Rusii le savarseau impotriva poporului roman.Putem publica lista acestor indraznetti ai nerusinarii,dar spatiul nu ne ingaduie.

Revenim acum la ultimul caz de presupusa resire a demnitatii.Acest individ Andreescu era mplectamente necunoscut in presa inainte de aug.1944,vocatia de scribaret si-a descopet-o dupa acea data,ca toata vermina democratitradatoare,ca toti Ghilezanii si Boilii,Visai si Ringii ocupatiei rusesti.

Fara sa fi fost lacheu,fara sa fi dat,prin ces de zel in tradare,garantii de devotament fara sa fi fost agent al N.K.V.D.ului ar fi st trimis la Paris consilier de presa tovul dreescu? Fara sa fi dat probe de destoinicie tradare,ar fi fost tovul Andreescu inaintat sarcinat de afaceri al Romaniei ocupate,la ga?Canalia a fost zeloasa si a fost rasplatia.Dar in sistemul N.K.V.D.ului orice functiar trimis in misiune trebuie sa fie un agent rificat,un agent care a dat probe de fidelitate Rusiei sovietice,si ultimul examen de devotaent fata de tatucul Stalin este sa se intoarca tara cand este rechemat.

Aceiasi indivizi care fac spume la gura apand regimul ocupatiei rusesti si sunt capabili orice crima impotriva pribegilor romani,ata ce sunt rechemati,la gandul reintoarcerii paradisul republicii populare,sunt strabuti de o emotie asa de puternica incat ii face descopere ca Romania este in mana calailor. ovul Andreescu nu-si reneaga comunismul,este greu,dar a devenit,de circumstanta,un deviaionist titist,adica omul crede ca poate salva parentele si poate,cine stie,sa mai obtina caeva fonduri.Licheaua ideologica vrea sa opere si pe alt front.Situatia acestui tov este coa tuturor lacheilor trimisi in misiuni.Isi nchipuie cineva pe Ionel Raiciu,-casatorit cu nepoata lui Const.Graur de la Adevarul-rechemat la Bucuresti si luand primul tren de la Varsovia,sau va lua primul avion care pleaca la Paris?Va alege si el libertatea,va face declaratii si se va socoti absolvit de toate crimele.Exact ca si tovul Andreescu.Dar daca Ana Pauker este rechemata la Moscova?Vom vedea-o coborand din avion la Tanger si declarand candid ca a ales libertatea si comunismul ei,solid ancorat in ideologia marxista si cu hotarare atasata idealurilor de libertate si dreptate sociala,nu se impaca etc,etc..., Iar vivandiera trupelor de ocupatie rusesti va trai din aurul depozitat din vreme la Tanger(posesie internationala).Ma rog,dar prostii de Romani mai cred in asemenea metamorfoze? BIRE a intreprins o ancheta privind Rolul refugiatilor in exil" si unul dintre cei care raspunde este dl Bunescu, fost director general al Monitorului Oficial pana la 23 aug.1944 si ulterior comisar al refacerii sub guvernele gen.Sanatescu si gen.Radescu.

Trecand peste generalitatile care,ca toate generalitatile pritocesc locuri comune,si nu pot fi socotite ca o contributie la problemele care se pun emigratiei in legatura cu pregatirea cadrelor de maine ale Statului roman,retinem doara aceasta afirmatie:"unirea tuturor Romanilor in lupta pe care o ducem".Foarte frumos deziderat numai ca nu se duce nici o lupta;putem spune ca faimosul Catavencu:cometrul romanesc este admirabil,sublim,dar are un cusur;nu exista.Tot dl Bunescu,intrebat asupra posibilitatii unei lupte pe plan intelectual impotriva comunismului,raspunde peremptoriu:"in orice caz nu prin publicatii in care Romanii se cearta intre ei".

Dl Bunescu are o conceptie straniе despre presa:idealul presei pentr dsa este Monitorul Oficial.Nici o opinie,un optimism natang,o incredere bovina,acceptarea entusiasta a tuturor imposturilor,ratificarea tuturor mistificarilor,uitarea tuturor slugilor ocupantului,aceasta este presa ideala.Si dl Bunescu este democrat,a suspinat pentru Democratie sub toate dictaturile,dar ramanand permanent de la 1929 la Monitorul Oficial a capatat,cum este si firesc o conceptie a presei care seamana cu presa dirijata,regim de presa fara polemici,cu functionari in loc de gazetari(si la Monitorul Oficial exista redactori) oameni fara opinie si,mai ales,fara personalitate.Cand dl Bunescu afirma " Romanii se cearta intre ei" inseamna ca n'a inteles nimic sau nu i-a convenit sa intelega ce sta la origina acestor polemici.Deoarece Chemarea este cea mai bataioasa publicatie,ne simtim obligati sa-i lamurim dlui Bunescu,presupunand ca in adevar dsa este un nedumerit, este pribeagul ingenu care doreste ca tot Romanul sa prospere.

La 23 aug.1944 s'a produs o ruptura in unitatea de gandire si in sensibilitatea politica romaneasca;ce a urmat deatunci si pana azi n'a fost decat desvoltarea logica a erorii politice initiale.Sa presupunem ca nu au existat interese inavuabile,ca n'au existat disperate ambitii care au frizat tradarea,si toata lumea politica democrata-fireste-a precipitat o decizie politica de o importanta vitala pentru existenta Statului roman,insufletita de cele mai patriotice intentii.Consecintele deciziei politice de la 23 aug.1944 s'au produs imediat inainte chiar de inaintarea Rusilor,cand sinistra canalie Patrascanu a mobilizat toata drojdia societatii si in formatia numita "Apararea nationala" a inceput devastarea,jafurile,crimele.Teroarea organizata in Capitala si in imprejurimi se sincroniza cu teroarea trupelor rusesti,carora li s'a lasat drum liber prin ordinul dat de incetarea focului.Romania a fost predata-intentiile nu acopera pe nimeni-bandelor comuniste chiar din ziua de 23 aug.1944.

Ni se cere sa acceptam parodia guvernelor zise de coalitie in care comunistii dictau, drept guverne de uniune nationala,sa le acceptam ca guverne reprezentand suveranitatea Statului Roman pana la 27 februarie 1945.Este surprinzator ca dl Bunescu,democrat,si national-taranist(a fost numit la Monitorul Oficial de Virgil Madgearu in 1929,deci nu i se poate

contesta apartenenta national taranista) nu si-a dat seama de consecintele pe care le implica acceptarea guvernelor dintre 23 aug.1944 si 27 febr.1945.ca guverne exercitand deplina suveranitate nationala;daca aceste guverne intr'adevar ,au fost libere poarta raspunderea pentru nesapararea bunurilor,caminurilor,vietilor cetatenilor romani.Chemarea a ridicat problema raspunderilor,pe care nu intelege sa le limiteze la cei cari poarta direct raspunderea capitularii.Dl Bunescu spune:"unirea tuturor Romanilor in lupta pe care o ducem".Pana acum nu exista nici o lupta,in afara de aceea pentru fondul national,transformat in fond electoral al partidului national-taranesc;dar sa admitem ca a inceput sa-si faca drum chiar in constiinta entuziastilor pro-sovietici din preziua lui 23 aug. 1944,datoria de a organiza o actiune efectiva in vederea evenimentelor pe care le asteptam. Ajunge oare sa spunem:"unire "fara nici un discernamant?Hai fratilor sa uitam.Intrebarea este daca natia uita.Vom cita un exemplu:un domn avocat Nicolae Banciu,a devenit anti-comunist. Foarte frumos.Mai bine mai tarziu decat nici odata.Numai ca un cititor,proaspat evadat din ocna ocupatiei rusesti,revoltat,ne-a trimis unele date privind pe "consilierul juridic N.Banciu, servitor grabit in predarea petrolului romanesc sovieticilor".Nu am folosit datele pentru a nu mai invenina spiritele.Se poate ca dl Bunescu sa fie de parere ca o generala uitare este necesara,avand in vedere organizarea luptei,etc. Noi nu suntem de parere insa ca tot una este ostasul caruia i s'a smuls arma din mana la 23 aug.de catre inspiratii democrati si consilierii juridici,comisarii economici,etc.cari au servit cu un zel ticalos interesele sovietice, iar cand au fost congediati si au isbutit sa fuga devin eroi ai democratiei.Chemarea este sectara?Dl Bunescu urmareste,probabil,discutia din Parlamentul francez privind amnistia.La sase ani dupa eliberarea teritoriului national nu s'a uitat nimic,si cei mai intransigenti sunt socialistii.Cum dlui Bunescu nu-i repugna sa citeasca,sa adanceasca lucrurile,asa cum ii repugna mironositului Augustin Popa,a carui ignoranta este prea bine cunoscuta,l-am sfatui sa cumpere Monitorul Oficial Francez si sa urmareasca desbaterile in jurul amnistiei.Stim ca nu-i va face placere,dar il asiguram ca-i va fi de mare folos:va avea imagina atmosferei cand se va discuta amnistierea celor cari au colaborat cu ocupatia ruseasca.Astfel va intelege de ce unirea tuturor nu este o formula usor de realizat.Cati dintre cei cari au descoperit pericolul rusesc in 1950 nu au de dat unele socoteli natiei la intoarcere,dle Bunescu?Hai,fratilor sa uitam,este usor de zis pe malul Senei, dar vrem sa-l vedem pe dl Bunescu rostind aceasta invitatie,maine,pe malul Dambovitei...

Acum o intrebare dlui Bunescu:admitem ca s'ar realiza ceace Dsa doreste,cum dorim si noi, o propaganda romaneasca prin care s'ar denunta crimele regimului instaurat prin capitulare;cu aceasta obligatiile emigratiei,va conveni si dl Bunescu,nu se termina,trebuie sa ne preparam pentru lupta reala ce o vom duce pe pamantul Patriei,alaturi de cei cari astazi haiducesc in munti.Vede dl Bunescu pe Boilii Ghilezani parasutati si acceptand riscurile devizei:libertate sau moarte?Noi stim prea bine ca acesti bravi democrati urasc razboiul si sunt pacifisti si afaceristi,lupta,cu dramaticele ei riscuri,fiind rezervata exclusiv "fascistilor" cari au mai luptat contra bestiilor bolsevice pana la 23 aug.1944.Am fi fericiti sa fim desmintiti si asteptam desmintirea.

*Primim laredactie o lunga scrisoare semnata de peste 40 persoane,privind activitatea nefasta a unui oarecare advocatel Petre Manolescu, fost functionar la o societate petrolifera din Bucuresti.Intrucat nu avem suficient spatiu,vom da azi un scurt rezumat.

Petre Manolescu este acuzat ca pe tot timpul cat a fost in Yugoslavia,nu a facut decat sa denunte pe Romani autoritatilor,ca sunt comunisti.Dam cazul avocatului N.Licea,seful tineretului liberal din T.Severin care impreuna cu alti 5,intre care un general,un preot si 3 studenti,se gaseau in lagarul de la Kovacita, unde au declarat altor Romani,ca in momentul cand vor fi trimisi la lucru vor incerca sa fuga spre Trieste.Petre Manolescu i-a denuntat comandantului lagarului si astfel echipa tanarului Licea a fost svarlita in Romania.Cazul a fost adus la cunostinta Romanilor decatre Kleiber Petre din B anat,care se afla in apropiere de biroul comandantului cand s'a produs acest denunt al lui Manolescu.Cunoastem si numele generalului,a preotului si ale studentilor,dar nu le dam,deoarece acestia,odata in Romania,au resusit sa scape urmaririlor comuniste.Am dat cazul lui Licea,deoarece acesta a fost prins.

Un alt Roman denuntat de Manolescu este inginerul Balutescu,fost specialist,care a fost svarlit peste frontiera dar a reusit sa ajunga dincoace de cortina de fier pe alta ruta.Acesta a declarat ca-l va ucide pe Manolescu daca il va intalni.

*In ziarul "La Croix" din 20 Oct.dl Alex.Stefanescu a publicat un bun articol despre remilitarizarea Romaniei,analizand,sprijinindu-se pe o serioasa documentare,tendintele regimului impus tarii de catre Rusia sovietica,de a realiza o armata de structura bolsevica.Mentionam unele date:Romania este incadrata de o politie care numara 206 mii de agenti.Guvernul comunist este grabit sa realizeze si o armata de 280.000 oameni.In afara de aceste forte cari asigura capacitatea de opresiune asupra poporului roman mai sunt:12 divizii rusesti,dintre care 3 motorizate(Moldova,Valachia si Transilvania) 2 de artilerie(Dobrogea,Oltenia) patru de infanterie(Focsani,Cernavoda,Timisoara) si 800 de avioane.

* Se anunta aparitia lucrarii unui tovaras scriitor(cu batul pe pereti) Nicolae Holban:" Bartha Iosif si ortacii lui dau tot mai mult carbune pentru Patrie si pentru Pace".Literatura autentic paukeristo-marxisto-leninisto-stalinina de poate pricope chiar boul de Grozea:este scrisa pe intelesul tuturor ortacilor.

*Carti noui care se tiparesc in Romania ocupata:I.Ehrenburg:Pentru pace;A.Curschi:Planificarea economiei nationale a U.R.S.S.;A.S.Macarenco:Steaguri pe tumuri;K.A.Timiriazev:Viata plantelor;Un colchoz cu recolte imbelsugate;I.A.Cairov:Pedagogia(editia 2-a);V.V.Covajenco:Coreea; G.Marcov:Familia Strogof;Nazaratov Morozov:Pentru imbunatatirea continua a organizarii si remunerarii muncii in colchozuri. Tot sa se cultive Romanii.

*Ce se poate vedea la cinematografe in Bucuresti:Cinema Pax:Nikluno Macklai;Cinema Unirea: Padurea fermecata;sala 7 noiembrie:Misiunea distrugatorului Neistovoi;sala Lira:Balada Siberiei;cinema Popular:Foc la granita;cinema Avrig: Glinka;cinema Mahova:Invatatoarea din Satin;cinema Aida:Rapsodia caucasiana;Cinema Alianta:Tanara garda;Bine inteles ca toate filmele sunt sovietice,celelalte fiind "productii ale corupției si decadentei imperialisto-capitalista".

* La teatre,evident piese rusesti:"Trei surori" de Cehov,"Dincolo de al doilea front" de Sapca, etc.

Si ca expozitii pentru inaltarea sufletului romanesc:Expozitia"Republicile socialiste sovietice" din sala Dales;muzeul Romano-rus din sala Fundatiei.Si Romania nu este o colonie ruseasca,pretind Visoienii si Cretenii,deoarece ei au eliberat-o la 23 august.

* Generalul Petrescu,imbolnavit subit pe front a inceput sa-si exercite comanda asupra ofiterilor activi.

In afara de ce a facut in tara,Petrescu a avut de la venirea in Italia si pana azi,o linie foarte sinuoasa.Astfel,la sosirea in Italia, ia contact cu ziarul Tara.Si in acest ziar,scrie un articol in care aduce la cunostinta emigratiei ca in tara s'au produs multe schimbari.Nu mai este ce a fost.Exista un om nou care este contra partidelor politice.In tara,legionar,taranist,liberal,socialist,e una:o apa si un pamant.Toti sunt anti-comunisti si nimic altceva. Frumos fara indoiala.Numai ca generalul ajunge si la Paris;aici ia comanda fostilor ofiteri activi din mana dlui gen.Radescu.Si imediat incepe sa dea ordine ca si cum s'ar fi gasit la Alexandriaunde s'a imbolnavit de frontita."Toti ofiterii sa intre in ordine si sa se conforme serviciului interior si serviciului in garnizoana.Cine nu o face,va fi dat afara din armata". Caragialism autentic.

A luat apoi contact cu Gusty Popa.Targovnicul de la Blaj i-a promis luna si soarele.Si naiv-asa l-am crezut atunci a inceput sa promita ofiterilor camin,popota si lefuri.Noroc ca bietii ofiteri nu au luat chestia in serios si nu si-au parasit posturile de sofeuri,chelneri,croitori,vopsitori,etc,caci ar fi ramas fara painea zilnica.Numai unul a luat ratrielile Petrescului in serios:prietenul nostru,dl maior Quintescu.Acesta si-a inchis restaurantul,de frica sa nu fie dat afara din armata.La regulament scrie ca ofiterul nu are drept sa faca comert. Si apoi un an de zile nici un ofiter nu a mai auzit de generalul Petrescu.Cand iata de 8 nov. a.c.fostii ofiteri au primit ordin sa se prezinte la clubul partidului nat-tar.din 38,rue Ribera,pentru a sarbatori pe fostul rege Mihai.Ce se intamplase?Creteanu i-a dat ceva bani si Petrescu ce luase comanda ofiterilor de la dl gen. Radescu l-a tradat pe acesta si face politica taranistilor caci acestia au bani si banii....

P o s t a n o a s t r a

* J.C.Argentina:Rugam scrie.

*T.Australia:Rugam comunicati ce ati reusit sa faceti cu numerile trimise.Primit 975 fr.

* P.Canada.De ce nu scrii?

* V.Talm.Chemarea trimisa dlui Popescu ne-a fost inapoiata cu mentiunea:necunoscut.De ce?

*Mrs V.U.S.A.Primit.Multumiri.

*J.B.Le 3 eme homme de l'Axe costa 390 fr. plus 60 fr.expeditia face 450 fr.

* F.P.Germania.Ne este imposibil sa va procuram ziarul cerut.Adresati-va direct,adresa am dat-o in Chemarea.

*N.OB. Unde te gasesti?Disparitia dtale nu e de loc onorabila.E posibil sa isbucneasca un scandal in urma caruia vei iesi desonorat.Scrie dlui T.B.care te cauta.

*S.Paris:Rugam comunicati adresa pentru a va putea trimite gazeta.In caz contrar insemneaza ca nu va mai intereseaza si atunci...

*F.Paris.Pretuita prietena,esti cam mult in intarziere cu plata contributiei.De ce nu inderci a ne arata prietenia si pe acest teren asa cum ne-ai dovedit-o luandu-ne de atatea ori apararea in fata adversarilor,motiv pentru care iti multumim mult?

C H E M A R E A

Depot Legal: 11537/49
Imprimeur :L.Denis 63,rue de Provence Paris 9
Gerant responsabil:Al.Cristescu 6,rue Laborde,Paris 8

Cititi si sprijiniti Chemarea si Chemarea Literara

Dr VICAS EMILE.
HOTEL DIEU. SAINT VALLIER.
CHICOUTIMI - QUEBEC -
CANADA